

REVISTA PRESEI
3 februarie 2020

EDUPEDU.RO: Contradicție: Președintele, Premierul și ministrul Educației anunță profesionalizarea funcției publice, dar în contractele de mandat ale viitorilor inspectori școlari este impusă în continuare “realizarea obiectivelor Programului de Guvernare”

Contractele de mandat care vor fi încheiate de viitorii inspectori școlari generali, inspectori școlari generali adjuncți și directori ai caselor corpului didactic mențin în obligațiile noilor manageri angajați prin concurs elaborarea și aplicarea de politici și strategii “în vederea punerii în aplicare a obiectivelor Programului de guvernare”. Potrivit formei Contractelor puse în dezbatere publică de Ministerul Educației, precum și Contractelor similare din trecut, această obligație era prevăzută și în vechile modele de contract, stabilite încă din 2011, și a fost menținută. Asta în condițiile în care președintele Klaus Iohannis, ministrul Educației Monica Anisie și Premierul Ludovic Orban au vorbit despre profesionalizarea managementului școlar și a funcției publice în general.

Atât în Contractele de mandat pentru funcția de inspector școlar general, cât și pentru cele de inspector școlar general adjunct, director al Casei Corpului Didactic apare de două ori obligația de a respecta și duce la împlinire “Programul de Guvernare”.

Obligația nr 2 din Contractul de mandat pentru funcția de Inspector școlar general prevede:

“Managerul este obligat “să elaboreze și să aplice politici și strategii specifice în măsură să asigure desfășurarea în condiții performante a activității curente și de perspectivă a inspectoratului școlar, în concordanță cu politicile și deciziile Guvernului, în vederea punerii în aplicare a obiectivelor Programului de guvernare.”

Obligația nr 27 din același contract prevede:

“Managerul are obligația “să colaboreze cu toate autoritățile și instituțiile publice la nivel local, județean și național pentru realizarea tuturor obiectivelor stabilite prin Programul de guvernare, politicile și strategiile Ministerului Educației și Cercetării, cu respectarea legislației în vigoare.”

În Metodologia din 2011 Programul de Guvernare 2009-2012 era trecut inclusiv la Bibliografia pentru concursul de inspector școlar general, în noua Metodologie pentru Concursul 2020 nu mai apare actualul Program de guvernare. Obligațiile privind Programul de Guvernare au fost incluse în contractele șefilor de inspectorate școlare atât în 2011-2012, cât și în 2016.

Programul de guvernare este un document politic, scris de partidul sau partidele care formează Guvernul. Obiectivele Programului de guvernare sunt asumate de Cabinetul în funcție. În contractele de mandat de la companiile de stat, de exemplu, obligația privind Programul de Guvernare nu exista – obiectivele fiind unele profesionale. (Vezi contract de mandat Transelectrica sau Transgaz)

În decembrie 2018, la evenimentul în care a lansat raportul său pe educație “România Educată”, Klaus Iohannis a declarat: “Actualele inspectorate școlare trebuie desființate și înlocuite cu structuri de profesioniști. Dacă acum intru într-un inspectorat și nu scot toți carnetul de partid înseamnă că este o minune. Aceste politizări se petrec în special în perioade guvernamentale PSD-iste. Deci PSD este eminentamente politizatorul sistemului educațional. O eroare fundamentală”.

Atât premierul Ludovic Orban cât și ministrul Educației, Monica Anisie, au declarat recent că vor să profesionalizeze funcția publică în general și funcțiile din managementul școlar, în special. **(Mihai Peticilă)**

EDUPEDU.RO: Raluca Turcan, vicepremier: În Educație este pentru prima dată când copiii vor începe anul școlar cu manualele pe bănci și când un program de pregătire a profesorilor nu este doar pe hârtie, ci este pus în practică

Promisiuni pentru elevii care în septembrie vor intra în clasa a VIII-a din partea vicepremierului Raluca Turcan, la Consiliul Național al PNL. Prim-vicepreședinte al Partidului Național Liberal, Turcan a declarat că anul acesta va fi pentru prima dată când elevii vor avea manuale noi pe bănci la începutul anului școlar. În discursul său, vicepremierul liberal a mai spus că este tot pentru prima dată când „un program de formare profesională a profesorilor nu mai este doar pe hârtie, ci este pus în practică”, fără să spună despre ce program este vorba.

Turcan a mai spus că „avem nevoie de o finanțare multianuală în Educație” și a transformat programul „Masa caldă” în „programul de alimentație diversificată”, spunând că în acest an numărul beneficiarilor „se dublează aproape”, deși numărul școlilor crește de la 50, la 150 de unități.

Redăm declarația despre Educație a Ralucăi Turcan de la Consiliul Național al PNL:

„Avem nevoie, de asemenea, de o finanțare multianuală în Educație. Și realizată prin mai multe ministere. Nu o să mai lăsăm povara doar pe Ministerul Educației, ci vom concentra investiția în Educație și pe Ministerul Dezvoltării Regionale, și pe Ministerul Fondurilor Europene, astfel încât un leu care se duce în Educație să se regăsească într-o Românie educată.

Și țineți minte, în Educație este pentru prima dată când copiii vor începe anul școlar cu manualele pe bănci.

Este pentru prima dată când un program de pregătire a profesorilor nu este doar pe hârtie, ci este pus în practică. Este pentru prima dată când alimentația diversificată se triplează ca număr de școli și se dublează aproape ca număr de beneficiari și mă refer la copii. În momentul de față 150 de școli din România vor intra pe programul de alimentație diversificată pe care sperăm să îl generalizăm începând cu anul viitor.”

Context: Finanțarea Educației prin ministerul Educației este anul acesta cea mai mică, raportată la PIB, din ultimii 12 ani, potrivit datelor Ministerului Finanțelor. Doar 2,7% din PIB.

Programul Masa caldă pentru anul 2020 a fost lansat recent în dezbatere publică, dar încă nu a fost adoptat de Guvern, deși este prevăzută o Ordonanță de Urgență pentru acest lucru, iar ministrul Educației a declarat recent că ar putea fi adoptată la ședința din săptămâna trecută. Reamintim că semestrul al II-lea a început, iar școlile – chiar și cele 50 care erau deja în program – nu pot oferi masa elevilor pentru că nu au banii prevăzuți în buget și nu pot angaja cheltuielile, plus că nu există normele pentru noile proceduri.

Într-un interviu pentru Edupedu.ro, directorul Colegiului Pedagogic din Cluj-Napoca, profesorul Mircea Berteza a declarat că „cine a gândit programul Masa caldă în școli nu s-a gândit și la cum îl vor aplica școlile. Au lăsat pe seama autorităților locale și a școlilor să se descurce. (...) Habar n-au avut inițiatorii și habar nu au nici acum, la a treia ediție (deși au triplat numărul de școli!) cine suntem, ce facem și ce probleme avem noi ca școală în proiect”. Colegiul Național Pedagogic din Cluj este în Programul-pilot de la înființarea sa, din 2016.

Legat de afirmația vicepremierului legată de programul de formare profesională a profesorilor, deocamdată ministerul Educației nu a lansat niciun program acest fel, cu excepția celui pentru evaluatorii de manuale școlare. Programul a început, iar formările sunt asigurate de Centrul de Evaluare și Examinare și costă 350 de lei de persoană.

Licitația pentru manualele școlare a fost lansată încă din luna decembrie 2019, fiind cea mai rapidă lansare a unei astfel de proceduri din ultimii ani. Termenul limită pentru depunerea ofertelor de manuale din partea editurilor fusese inițial pe 3 februarie, după care a fost prelungit până pe 14 februarie.

De asemenea, a fost anunțată și licitația pentru manualele școlare de la o serie de discipline (clasele I-VII), care nu au avut oferte eligibile în cadrul procedurii derulate anul trecut.

În total, este vizată achiziția de manuale pentru 66 de titluri/discipline, inclusiv pentru elevii minorităților naționale (58 de titluri pentru clasa a VIII-a și 8 titluri pentru clasele I-VII). Numărul total de exemplare pentru aceste discipline este de 3.739.522 (3.697.917 exemplare – clasa a VIII-a, respectiv 41.605 exemplare – clasele I-VII). **(Mihai Peticilă)**

ZIARE.COM: Ministrul, ghiseul, WC-ul si scarabeul

Sa fie taman vreo 3 luni de cand s-au scoborat ostenii drepti peste ostenii stangi, cotropira pamanturile, dezlegara privilegii vechi si intocmira din cele noi, luara de bracinari dregatorii imbuibati in huzur si asezara la carma tarii Feti-Frumosi si Ilene-Cosanzene, de la soare de poti uita, da' la dansii ba.

Cam asa s-ar scurge pe papirus cerneala din pana unui trubadur care ar asista la spectacolul schimbarii pe care il traим noi, privitorii, in acest sfert de an in care am tot asteptat sa vedem vointa noastra transpusa in viata, dar am ramas nauci, inca frecandu-ne la ochi si neasimiland atata uimire cata poate sa produca o noua echipa guvernamentala tocmita la fapt de seara din prea-plinul aritmeticii parlamentare care imparte destinul tarii din raspunsul la simpla indoiala: "A avea sau a nu avea 233?" Multe balbe, multe stangacii, umflari in pene, trambite, piruete, cu alte cuvinte jocuri politice ieftine si campanii rasuflete de PR. Un premier care din prima clipa, in negura noptii, intra la palat si era stupefiat de sfidarea supusilor care nu erau la acea ora la cheremul lui.

Cam asta e felul in care noua garnitura priveste succesul instalarii: suntem la putere deci va supuneti. Amara mentalitate, tragica expunere, sumbra perspectiva... vai de noi!

Un ministru al Muncii protapit in fruntea intereselor celor care trebuiesc prin tara asta, o persoana nauca si confuza care intelege sa inceapa reforma din sistem cu desfiintarea ghiseului. Am fost cu treaba prin toata lumea, de la Est la Vest, de la Nord la Sud, iar peste tot unde am interactionat cu serviciile publice am intalnit mult hulitul ghiseu.

Acest stavilar al intereselor cetateanului in calea spre functionarimea mofturoasa, o fi n-o fi o problema in rezolvarea solicitarilor celor multi, dar intr-o societate in care domina saracia printre cei care muncesc, in care ajutoarele sociale sunt moneda politica, iar productivitatea muncii este cea mai scazuta din Europa, sa te proptesti din prima cu capul in ghiseu e o intreprindere de guguman, nu de cap limpede. Doamna ministru, incercati sa treceti peste mirarea din fata portii noi si sa vedeti ce e dincolo de gard, ce parghii si mecanisme sa declansati, astfel incat oamenii sa munceasca cu spor si sa traiasca in demnitate, pensionarii sa se bucure de apusul vietii si copiii sa-si doreasca sa ramana in tara unde vor deveni candva oameni de isprava!

Un ministru al Educatiei venit, in sfarsit, din burtile sistemului, nu gaseste alta modalitate sa puna capat relelor din sistem decat sa caute piramide motate prin baracile care tin loc de WC, in satele prafuite ale tarii. Si de ce sa-ti iei anonim in piept miasma ivita dupa usile de carton, si sa nu actionezi decat atunci cand toate camerele de filmat s-au strans, iar din gramada de microfoane si obiective atintite sa se auda infundat: "Motor"! Dudaia cu pricina, ajunsa la carma avutiei cunoasterii nationale, dupa vreo 20 de ani de experienta in sistem, nu vede calitatea slaba a invatamantului romanesc, programele depasite si ruptura dintre educatie si realitate, dar este izbita de damful rezultatelor firesti pe care, vrem nu vrem, copiii nostri trebuie sa le produca undeva in timpul orelor de scoala. Doamna ministru, stiti vorba aia din management: "Garbage in, garbage out!" Indreptati-va privirea spre curricule flexibile, adaptate cerintelor moderne de educatie, lasati cercetarea-educatia-industria/agricultura sa lucreze impreuna, agatati Romania in harta reusitelor educationale in plan mondial si abia apoi stati la coada sistemului sa vedeti ce iese!

Un ministru al Fondurilor Europene care si-a aruncat cat colo patrafirul chiar si din CV, si odata intrat in lumea laica, planuieste autostrazi, viaducte, tuneluri, dar ce sa vezi, este impiedicat sa brazdeze tara in lung si in lat, de un amarat de scarabeu. S-au instituit comisii fadosite, comitete sclifosite de specialisti tamaiati la poarta noului ministru, care sa strabata drumul Bruxelles-ului si sa propuna solutia salvatoare, licoarea magica de feromoni care sa alunge dihania din calea buldozerelor care dau sa rupa lantul avantajului de brigadieri gata sa taie muntii, sa treaca apele si sa strabata campii. Intr-un ministru in care nimeni nu intelege ce inseamna un ghid al solicitantului suplu, flexibil, eficient si prietenos cu beneficiarii, in care pilaraia si sinecurile de partide stau la adapostul sporurilor grase de antena si in care programele se fac si se desfac din cancelariile politice si nu cele administrative, onor ministerasul nostru se impiedica de un gandac. Domnule ministru, stiu ca sunteti un slujbas in curtea intereselor mari ai nababilor din transporturi, dar va atrag atentia ca pe la cabinetul fondurilor europene multi feromoni s-au deversat de-alungul timpului, iar titulari de seama, antemergatori de-ai dumneavoastra, au ramas infipti in sursele imbiетоare, iar absorbtia... of, mult dorita absorbtie, s-a lasat asteptata pana la finalizare.

Exemplele pot continua, sunt nenumarate, iar protagonistii sunt de un caraghioslac autentic: ministrul de la Interne care din prea multe filme cu sherifi si-a propus un model hollywoodian, dar in transpunere damboviteana nu a reusit decat unul farfuridian; un vice-premier care pocneste din degete si face pensiile nevazute, apoi scotandu-le de dupa ureche; un ministru al Sanatatii care pur si simplu ne ia de fraieri... Las cititorii sa intregeasca acest tablou sinistro-comic.

Trecand peste inabilitati, incapacitati si alte inadvertente in actul de guvernare, constat ca este trist ca adevaratele reforme nu sunt demarate, mai ales in educatie, munca sau fonduri europene. Daca alaturam si economia la aceasta tripleta, putem spune ca vorbim de motorul de dezvoltare al tarii. Nu minimalizez nicidecum sanatatea, cultura, justitia sau mai stiu eu ce alt domeniu, dar cei 4 vectori de creare a bunastarii sunt de o importanta covarsitoare pentru cresterea economica.

Avem nevoie de o guvernare priceputa care sa porneasca motorul economiei si sa alimenteze dupa nevoi celelalte sectoare ale economiei nationale. Avem nevoie de ministri intelepti care sa inteleaga care e diferenta intre a stapani si a coordona. Avem nevoie de politici publice bazate pe analize, studii, cercetari si nu pe interese de partid care sa satisfaca dorintele a 233 de oameni, fie ei si cei mai alesi dintre noi. E trist acest peisaj al schimbarii in care datul cu oistea in gard e politica de stat, in care alternanta la guvernare inseamna din rau in mai rau si in care freamatul puterii instaleaza in posturi de decizie lichele si lingai care sunt bine mersi indiferent de cine e la butoane.

Dragi ministri, lasati ghiseul acolo unde e, WC-ul sa-si faca treaba si scarabeul sa rostogoleasca bulgarasii de materie dupa bunul plac, dar apucati-va de guvernare in interesul tarii, al oamenilor. Promovati politici care sa cupleze angrenajul bunastarii si sa distribuie valoarea adaugata celor muncitori, celor educati, celor sarmani sau bolnavi. Cand guvernati uitati-va cu ingrijorare in ochii acestora, nu va mai holbati cu ingamfare in lentilele camerelor de filmat!

Puneti-va in slujba cetateanului, nu la cheremul sefilor de partid!

*Octavian Serban este doctor in economie si dezvoltare regionala, presedinte al KM Institute Romania - KNOMACONS, organizatie care isi propune sa sprijine accesarea facila a fondurilor europene.***(Octavian Şerban).**

■ Greșeală majoră într-un proiect de HG

Normele de aplicare a Legii antibullying, puse în dezbatere publică pe site-ul Ministerului Educației și Cercetării (MEC), au stârnit revolta elevilor, cei care sunt, de altfel, principalii beneficiari ai actului normativ. Consiliul Național al Elevilor (CNE) contestă aceste norme pe motiv că specialiștii care le-au elaborat nu fac diferența între bullying și abuz sexual sau fizic, care este o infracțiune reglementată și pedepsită conform prevederilor Codului Penal. Deși, teoretic, CNE face parte din grupul de lucru constituit de ministrul Educației pentru a elabora normele Legii antibullying, practic, niciun elev nu a participat la întocmirea acestora.

Abuzul sexual, bagatelizat în legea antibullying

MONICA COSAC

Definiția dată de proiectul de Hotărâre de Guvern pentru „violența psihologică-bullying” este că aceasta reprezintă „comportamentul abuziv, realizat în mod repetat și cu intenție directă sau indirectă, care duce la prejudicierea fizică și/sau psihică a victimei/victimelor, prin umilire, rănire, persecuție, intimidare sau alte fapte. Acest tip de comportament se manifestă prin forme diverse, putând fi verbal, emoțional/nonverbal, fizic, relațional, inclusiv sexual, deposedare de lucruri și electronic (cyberbullying)”, arată documentul postat pe site-ul MEC.

Tipuri de bullying

Potrivit proiectului de HG, există șase tipuri de bullying. Mai exact, pe lângă formele de violență cunoscute (elev-elev, profesor-elev și elev-profesor), sunt pedepsite alte trei tipuri de bullying, dacă agresiunea are loc în spațiul școlii (bullyingul părinte-elev, bullyingul părinte-profesor și bullyingul profesor-părinte).

În toate cazurile de mai sus, bullyingul poate fi de mai multe feluri: verbal (apelative denigratoare, tachinare, insulte, poreclire, țipete, sarcasm, minciună, bârfă, amenințări, șantaj, jigniri), emoțional, adică nonverbal (priviri sau gesturi amenințătoare repetate, intimidarea, gesturi de excludere), electronic (mesaje repetate supărătoare, amenințătoare, insultătoare, obscene, filmări/imagini/mesaje denigratoare la telefon, computer; ridiculizare, publicarea online a unor videoclipuri sau poze personale fără acordul persoanei în cauză etc.). De asemenea, un alt tip de bullying poate fi deposedarea de

4 Nu doar că este regretabil, ci constituie un real pericol să considerăm că agresiunile sexuale reprezintă o formă de bullying.

Antonia-Laura Pop, președinte CNE

lucruri (cerere repetată de bani, bunuri sau echipamente, însoțite de amenințări; furt; vandalism, distrugere, incendiere etc.).

Totodată, potrivit proiectului de HG, bullyingul fizic înseamnă lovire, bătaie, pus piedică, îmbrâncire, plesnit, blocarea căii, înghesuire, împingere, agresiuni fizice diverse repetate, iar bullyingul de tip relațional este dat de comportamente repetate de: respingere, subminare, excludere, izolare, ignorare, intimidare, agresiuni sexuale (hărțuire, atingere, avansuri etc.), comportament ironic, răspândirea de zvonuri malițioase, insulte în locuri publice etc.

Infracțiuni prevăzute în Codul Penal

Reprezentanții elevilor atrag atenția că încadrarea agresiunii fizice și sexuale în sfera comportamentului de bullying profesor-elev are drept consecință „dimi-

nuarea” gravității acestor fapte în viziunea opiniei publice.

„În primul rând, condamnăm cu fermitate decizia de a încadra agresiunea sexuală și

agresiunea fizică în sfera comportamentului de bullying profesor-elev, întrucât aceste tipuri de comportament sunt regle-

mentate și pedepsite conform prevederilor Codului Penal. Astfel, încadrarea acestor agresiuni în sfera bullyingului are drept consecință diminuarea gravității acestor fapte în viziunea opiniei publice”, spun reprezentanții CNE, precizând că în grupul de lucru creat la nivelul MEC, „nu a fost invitat niciun reprezentant al Consiliului Național al Elevilor”.

Grupul de lucru antibullying, constituit prin Ordin de ministru, este format din 61 de membri, printre care: profesori, psihologi, persoane din organizații non-guvernamentale, reprezentanți ai Autorității de Protecție a Copilului (ANPPCA) și Renate Weber (Avocatul Poporului).

EDUPEDU.RO: Supraveghere video la concursul pentru inspectorii generali. Noutățile examenului: înscriere online, dar cu dosar depus și în format letric, test grilă de 50 de minute și CV verificat după documentele din dosar

Testul grilă pentru funcțiile de inspector școlar general va avea o durată de 50 de minute și nu 30 de minute, cum era la precedentul concurs, atât această probă, cât și cea a interviului vor fi filmate.

Evaluarea CV-ului candidaților va fi făcută corelând ceea ce a scris candidatul în document cu actele, certificatele și adevărurile depuse în dosarul de înscriere, dosar depus atât online cât și în format letric – acestea sunt câteva dintre modificările apărute la concursul pentru inspectori școlari generali, pregătit de minister pentru acest an, potrivit proiectului de Metodologie de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea funcțiilor de inspector școlar general, inspector școlar general adjunct din inspectoratele școlare și de director al casei corpului didactic, pus în dezbatere publică de către Ministerul Educației.

Noile norme metodologice prevăd modificări încă de la înscrierea candidaților, înscriere care va avea loc online în acest an, spre deosebire de regulile precedentelor concursuri pentru funcția de inspector școlar general. Cu toate că, aparent, încărcarea online a tuturor documentelor ar însemna debirocratizarea acestui concurs, candidații sunt apoi obligați ca la prima probă să depună și în format letric tot dosarul de concurs, cu toate actele depuse deja online.

Documentele pe care candidații la funcția de inspector școlar general trebuie să le încarce în aplicația informatică, pe care ministerul o va pune la dispoziție, sunt următoarele, potrivit metodologiei:

cerere de înscriere;

carte de identitate;

certificat de naștere și, după caz, certificat de căsătorie sau hotărâri judecătorești, pentru persoanele care și-au schimbat numele din diferite motive;

document care atestă calitatea de membru al corpului național de experți în managementul educațional;

actele de studii: diploma de licență/absolvire a studiilor universitare de lungă durată sau diploma de licență și diploma de master

ultimul act de titularizare în învățământ;

adeverințe/certificate/diplome de acordare a gradelor didactice/titlului științific de doctor;

adeverință de vechime în învățământ, eliberată de unitatea sau instituția la care candidatul își desfășoară activitatea;

adeverință/adeverințe/document/documente din care să rezulte că nu a fost sancționat disciplinar în ultimii 5 ani școlari încheiați și în anul școlar curent, până la înscrierea la concurs;

recomandare de la consiliul profesoral al unității de învățământ sau de la consiliul de administrație al inspectoratului școlar ori recomandarea senatului universității sau a organului de conducere al instituției în care candidatul își desfășoară activitatea la data înscrierii la concurs, în original;

certificat medical, în original, conform prevederilor art. 234 alin. (1) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;

declarație pe propria răspundere a candidatului, în original, care să ateste faptul că nu a desfășurat activitate de poliție politică;

declarație pe propria răspundere a candidatului din care să rezulte că nu se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 234 alin. (3) și (5) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;

cazier judiciar;

acordul privind prelucrarea datelor cu caracter personal.

curriculum vitae Europass, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 2, la care se anexează documentele justificative care să susțină declarațiile din curriculum vitae;

documente justificative care să ateste cunoștințe de comunicare într-una din limbile străine: engleză, franceză, germană, italiană, spaniolă sau rusă.

oferta managerială a candidatului pentru postul pentru care candidează;

declarație pe propria răspundere a candidatului prin care să confirme că documentele depuse la dosar îi aparțin și că prin acestea sunt certificate activitățile desfășurate, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3.

În plus, după ce încarcă oferta managerială în aplicația online, candidații trebuie să depună în format letric, în același timp cu întreg dosarul, aceeași ofertă managerială dar într-un plic sigilat.

Procedurile birocratice sunt aceleași de la fostele concursuri, fără nicio simplificare, debirocratizare, fiind cerute candidaților documente care există deja la școli, la inspectorate și la ministerul Educației, precum și la alte instituții ale statului român, și care ar putea fi solicitate de către minister direct instituțiilor din subordine, pentru simplificarea, acuratețea și debirocratizarea reală a concursului:

“Candidații se prezintă cu dosarul de înscriere la concurs în format letric la prima probă a concursului. Dosarul de înscriere trebuie să aibă fiecare filă numerotată și să contină un opis în care se consemnează numărul total de file. Un exemplar al opisului se restituie, sub semnătură, candidatului. Dosarul de înscriere la concurs în format letric trebuie să conțină aceleași documente care au fost încărcate electronic, respectându-se ordinea documentelor prevăzută la alin. (2) și

Pentru documentele prevăzute la alin. (3) lit. a) se respectă ordinea prevăzută de fișa de evaluare a curriculumului vitae prevăzută în anexa nr. 4”

O altă noutate din proiectul de Metodologie este durata concursului la proba testului grilă – aceasta va fi de 50 de minute, nu de 30 cum fusese la concursul trecut, organizat pe baza OMEN 5557/2011.

În momentul susținerii probei de prezentare a ofertei manageriale, o noutate ar fi aceea că, printre elementele care se iau în calcul pentru punctare, se numără și “adekvarea la situațiile concrete din județ”. În plus, apare și “prezentarea studiului de caz”, care constă în “analiza unei/unor situații concrete dificile/dilematice/ de criză întâlnite la nivelul județului și prezentarea unor posibile strategii manageriale pentru soluționarea acestora”.

Comisia de concurs va face evaluarea curriculum vitae “pe baza documentelor înregistrate de candidat pe platforma informatică dedicată”, procedură care nu exista în metodologia precedentă, punctajul acordându-se în trecut doar pe baza a ceea ce scrisese candidatul în CV. Cu alte cuvinte, orice calificari/experiențe/cursuri fictive trecute în CV, care nu au acoperire în documentele depuse, atrage eliminarea candidatului din examen. **(Mihai Peticilă)**

EDUPEDU.RO: Editura Didactică și Pedagogică nu a livrat manuale pentru clasele I-VI în valoare de peste 1,45 milioane lei, în 2018, când era editură unică, deși erau prevăzute în contract – Curtea de Conturi

Curtea de Conturi a constatat “numeroase deficiențe în derularea achiziției de manuale școlare de la Editura Didactică și Pedagogică SA pentru clasele I-VI”, desfășurată în anul 2018, se arată în cel mai recent raport de activitate al instituției. Contractele cu ministerul, care nu au fost niciodată făcute publice, pentru tipărirea tuturor manualelor noi, au adus pagube de peste 1,45 milioane lei ministerului Educației, pagube pe care ministerul nu s-a grăbit să le recupereze, potrivit concluziilor inspectorilor.

Contractele subsecvente contractului-cadru pentru tipărirea manualelor pentru clasele I-VI au fost semnate pentru un număr de exemplare de manuale școlare bazat pe datele din SIIIR (Sistemul Informatic Integrat al Învățământului din România), neconform situației reale rezultate din solicitările transmise de inspectoratele școlare, notează Raportul.

“Ceea ce conduce la premisa că, la data întocmirii referatului de necesitate, MEN nu a cunoscut numărul real al elevilor din sistemul de învățământ primar și gimnazial și nu a ținut cont de obligațiile prevăzute în Legea nr. 1/2011 a Educației naționale, cu modificările și completările ulterioare, privind gratuitatea manualelor pentru profesori și biblioteci”, se arată în document.

Pe de altă parte Curtea de Conturi remarcă și faptul că ar fi fost tipărite alte manuale decât cele solicitate de inspectorate: “lipsa solicitărilor pentru anumite manuale ridică semne de întrebare asupra necesității achiziției acestora”.

“Ministerul Educației a negociat și acceptat un preț mediu în condițiile unor date incomplete obținute din SIIIR (Sistemul Informatic Integrat al Învățământului din România)”, arată în raport Curtea.

Inspectorii Curții de Conturi au descoperit că „Ministerul Educației nu a urmărit întregirea documentației cu graficul de livrare, care trebuia întocmit până la data de 1.10.2018, și fișierele .pdf pentru manualele comandate, prezentate de către contractant cu „BUN DE TIPAR”, care trebuiau depuse după acordarea bunului de tipar. În aceste condiții, până la data de 15.10.2018, Editura Didactică și Pedagogică SA nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale asumate prin contractele subsecvente, acelea de livrare a manualelor pentru care a primit comenzi. MEN nu a calculat penalitățile prevăzute la pct. 11.1 din Contractul subsecvent privind furnizarea manualelor școlare pentru clasele I-VI nr. 37/25.05.2018 pentru manualele școlare comandate și nelivrate, prezentate în Anexa nr. 1 la Referatul de necesitate nr. 365/7.11.2018 și nici nu a urmărit îndeplinirea de către Editura Didactică și Pedagogică SA a obligațiilor asumate prin Contractul-cadru privind furnizarea manualelor școlare pentru clasele I-VI nr. 8913/5.04.2018, Contractele subsecvente nr.

37/25.05.2018 și nr. 45/4.09.2018, precum și Contractul nr. 63/12.11.2018 privind livrarea cantităților contractate, eliberând garanțiile de bună execuție, deși contractele nu fuseseră executate integral de către Editura Didactică și Pedagogică SA. MEN nu a procedat la o recalculare a prețului contractelor în condițiile în care s-a ales utilizarea prețului mediu, iar Editura Didactică și Pedagogică SA nu și-a îndeplinit obligațiile asumate (culpabil sau nu) în ceea ce privește cantitățile livrate.”

„Valoarea estimată a acestor deficiențe constatate este de 1.479 mii lei, din care 1.458 mii lei reprezintă valoarea manualelor contractate de MEN și nelivrate de Editura Didactică și Pedagogică SA, la care se adaugă penalități necalculate determinate de neîndeplinirea în termenele precizate a obligațiilor contractuale de către Editura Didactică și Pedagogică SA, în sumă totală de 21 mii lei”, se arată în Raport.

Care au fost cauzele:

În cuprinsul minutilor ședințelor de negociere, cât și din discuțiile cu reprezentanții MEN s-a observat faptul că există tendința de a trata Editura Didactică și Pedagogică SA ca pe o instituție publică subordonată, fără a ține cont de legislația pe care aceasta trebuie să o respecte în virtutea statutului său de operator economic;

nestabilirea necesarului de manuale școlare pe baza datelor asumate de inspectoratele școlare;

deficiențe în funcționarea și utilizarea SIIIR. În cuprinsul minutilor ședințelor de negociere și al Raportului Corpului de control au fost menționate situații în care nu a funcționat programul informatic, iar actualizarea situației elevilor de către unitățile școlare nu s-a realizat cu promptitudine, fapt pentru care direcțiile de specialitate ale MEN nu cunoșteau cu operativitate situația reală a elevilor școlarizați, fapt ce afectează deciziile conducerii MEN, cu consecințe asupra utilizării cu economicitate, eficiență și eficacitate a fondurilor bugetare;

lacune în exercitarea de către MEN a controlului asupra asigurării dotării unităților școlare cu manualele necesare unui proces didactic corespunzător în învățământul primar și gimnazial.

Efectuarea cu întârziere de către inspectoratele școlare a comenzilor pentru manuale denotă lipsă de interes din partea cadrelor didactice pentru asigurarea dotării minime necesare (asigurarea manualelor);

lipsa unei proceduri operaționale privind derularea achiziției publice în condițiile aplicării art. 31 din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare;

lipsa unei prevederi clare în Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la numărul de exemplare gratuite de care beneficiază profesorii (indiferent de numărul de variante alternative reglementat de MEN), inclusiv pentru învățământul în limbile minorităților naționale, unde nu se menționează dacă se asigură sau nu și varianta/variantele în limba română a/m manualelor.

Ce recomandă Curtea de Conturi:

direcțiile de specialitate din cadrul MEN vor întreprinde demersurile necesare în vederea încasării penalităților și virării acestora la bugetul de stat, determinate de neîndeplinirea în termenele precizate a obligațiilor contractuale de către Editura Didactică și Pedagogică SA;

asigurarea funcționării permanente a SIIIR și înregistrarea cu promptitudine de către unitățile școlare atât a înscrierii elevilor, cât și a informațiilor privind mobilitatea acestora;

elaborarea, aprobarea și implementarea unei proceduri operaționale prin care stabilirea necesarului de manuale școlare să se facă pe baza solicitărilor inspectoratelor școlare conciliate cu datele din SIIIR și unei proceduri operaționale privind derularea achiziției publice în condițiile aplicării art. 31 din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare;

clarificarea aspectelor privind numărul de manuale școlare de care beneficiază profesorii corelat cu numărul de variante alternative și specificul învățământului în limbile minorităților naționale. **(Mihai Peticilă)**

ADEVĂRUL: Curajul pilotării. Asumarea onestă, antidot și pentru elitism, și pentru egalitarism

Există un punct în care, ne place ori nu, NU suntem deloc egali între noi: curajul asumării schimbării. Fructificarea unei oportunități nu ține de egalitarism, pentru că nu toți putem la fel, dar nu e câtuși de puțin elitistă, pentru că nu e deloc doar pentru "cei aleși". Vrem să intrăm în joc, intrăm. Nu vrem, nu intrăm. În materia asumării liber-consimțite, relevanța statistică trece în plan secund. Numele real al jocului: CURAJUL PILOTĂRII.

De bună seamă, orice pilotare are nevoie de eșantionarea corectă științific a populației, pentru relevanță statistică. Știu prea bine acest fapt tehnic, căci predau probabilități și statistică. Rural-mic urban-urban. Socio-economico-geografico. Nord-sud-est-vest. Munte-deal-câmpie. Fete-băieți. Femei-bărbați. Etc.

Toate bune și frumoase, cu acest mic amendament de leadership: dorința reală de a face parte din echipa școlilor-pilot nu ține de eșantionare corectă statistic, în primul rând, ci de curajul asumării unui exercițiu de leadership real în materia transformării Școlii ca sistem în România, fără precedent pentru generația noastră. Pot fi școli mult mai curajoase la sat, și mult mai puțin curajoase la oraș – sau invers. Mult mai curajoase la deal, și mult mai puțin curajoase la câmpie – sau invers. Mult mai curajoase în nord și sud, și mult mai puțin curajoase în est și vest – sau invers.

De ce “nu toți putem la fel” ne învață, statistic, de pildă, distribuția normală (clopotul lui Gauss, pălăria lui Napoleon) Regula empirică 68-95-99,7 spune așa: în cazul unei distribuții normale, 68% din populația despre care facem vorbire se află într-o deviație standard stânga-dreapta față de medie; apoi, 95% din populație încapă în două deviații standard stânga-dreapta față de medie; iar 99,7% din populație se regăsește în trei deviații standard stânga-dreapta față de medie. Pe românește, mă aștept ca tipul de comportament prevalent al școlilor în materia pilotării prin activarea articolului 26 din Legea Educației Naționale să fie, pe bună dreptate, unul mai degrabă neutru, rezonabil de reticent, rezervat, de expectativă. Prin urmare, 68% din școli (procentul definit de o deviație standard la stânga și o deviație standard la dreapta față de comportamentul mediu) s-ar afla într-o zonă mai mult sau mai puțin rezervat-reticentă-neutră (nu ne băgăm deocamdată; vedem ce-o fi la anul etc.) – nici să dea pe dinafară de entuziasm, dar nici să sugrume schimbarea, adversare de neîmpăcat ale procesului. Așadar, știm clar că, din 100 de școli, 68 sunt mai degrabă neutru-reticente, iar restul de $100 - 68 = 32$ s-ar împărți în două tabere: 16 școli ar fi foarte rezistente la schimbare, iar 16 școli ar saluta, fără rezerve, schimbarea. Dacă ne uităm la 95% din școli în două deviații standard stânga-dreapta față de comportamentul mediu neutru-reticent-rezervat, atunci rămân $100 - 95 = 5$ școli, din care 2-3 ar muri cu pilotarea de gât, să nu se petreacă, iar 3-2 s-ar bate până la ultima picătură de vlagă, ca ele să fie cele ce pun pilotarea în fapt încă din septembrie 2020, orice va fi însemnând, tehnic, pilotarea cu pricina. E simplu, nu e complicat, și e fără mânie și fără părtinire. Faceți voi aritmetica de mai sus, 68-95-99,7, la miile de școli și licee existente azi în România și vedeți ce vă dă. Din acest motiv am zis că e absolut natural (“normal”) ca nu toți să ne putem asuma pilotarea la fel deschiși și entuziaști. Nimic strașnic aici.

În acest text, exemplific tema asumării oneste, liber-consimțite, a pilotării prin două studii de caz – unul deja pus în fapt, celălalt aflat încă în faza contemplării (aka leadership work in progress).

Primul exemplu are în vedere decizia liderilor federațiilor sindicale reprezentative din Educație, exprimată clar în spațiul public, de a sprijini crearea și funcționarea școlilor-pilot pentru operaționalizarea unor arhitecturi curriculare, de resurse umane și instituționale de secol XXI. Salut fără rezerve această decizie, care reprezintă un caz excelent de management înțelept al polarităților: nu suntem adversari ai schimbării, în condițiile în care creăm un spațiu de pilotare care să permită această schimbare, gestionând deopotrivă înțelept rezistența firească la schimbare a celei mai consistente proporții din oamenii școlii – îndeosebi la primul pas, cel al începutului fără precedent deja creat. Mulțumesc pentru acest sprijin. Repet: prevalența de netăgăduit (67%-33%) a comportamentelor umane și organizaționale de natură defensivă în raport cu cele constructive este clar documentată științific și prezentă pe piață în instrumentare psihometric de clasă mondială (e.g., circumplex)

Al doilea exemplu are în vedere expectativa universităților în a-și asuma (măcar una, că n-o fi foc!...) pilotarea de îndată a cel puțin unui program de licență pentru profesia didactică (geograf e una, profesor de geografie e cu totul altceva; istoric e una, profesor de istorie e cu totul altceva etc.) În zeci și sute de conversații informale cu distinși coechipieri și prieteni universitari, aceștia admit că formarea inițială pe filiera didactică prin programe de licență este una solidă și cu valoare adăugată foarte mari pentru viitori profesori – acum mai rămâne ca măcar o universitate să spargă gheața. Hai, că puteți! 68-95-99,7!... 😊

Există un punct în care, fie că ne place, fie că nu, NU suntem deloc egali între noi: curajul asumării schimbării. Fructificarea unei oportunități nu ține de egalitarism, pentru că nu toți putem la fel, dar nu e câtuși de puțin elitistă, pentru că nu e deloc doar pentru cei aleși. Vreți să intrați în joc, intrați,

alături de școlile care deja mi-au dat semnal explicit că vor, de bună-voie. Sunteți bineveniți și învățăm împreună să jucăm jocul cât de bine putem, cu bună-credință. Nu vreți să intrați în joc, nu intrați. Jocul rămâne deschis, pentru că abia a început. Vă așteptăm cu bucurie, când veți fi pregătiți să ne deveniți coechipieri. În materia asumării liber-consimțite, corectitudinea relevanței statistice trece în plan secund.

Numele jocului este, de fapt, altul: curajul pilotării. Curaj asumat onest, cu integritate. Gând bun tuturor. Ținem aproape. **(Marian Staș)**

EDUPEDU.RO: Miclea: Creșterile salariale ale profesorilor ar trebui condiționate de performanță. Evaluarea să fie făcută de elevi, colegii profesori, părinți și directori

Creșterile salariale pentru profesori ar trebui făcute de-acum încolo pe criteriile de performanță, spune fostul ministru al Educației Mircea Miclea într-un interviu pentru TVR Cluj. Miclea a vorbit și despre cum s-ar putea face evaluarea performanței unui cadru didactic. Redăm un fragment din interviu:

Mircea Miclea: „E foarte bine că au crescut salariile profesorilor, pentru că salariile profesorilor erau extraordinar de mici, e foarte bine că au crescut. Ce trebuie de acum încolo făcut, ar fi putut să facă PSD-ul deja de anul trecut, din păcate nu au făcut, dar să sperăm că se va face de acum încolo, este de a condiționa creșterile salariale de criteriile de performanță. Adică așa cum în orice instituție privată salariul depinde de competențele pe care le ai. Unii au salariul mare, alții au salariu mai mic. De ce? Pentru că unii sunt mai buni, își văd de treabă mai bine decât alții. La fel trebuie făcut și în învățământ: se pot stabili niște criterii de evaluare a prestației profesorilor. O să vă dau un exemplu, și după aceea masa salarială rămâne aceeași la nivelul școlii, dar distribuția ei nu mai egalitară.

Adică dumneavoastră sunteți un profesor foarte bun, dumneavoastră nu vă dau dublul salariul, vă dau triplu salariu. Eu îmi bat joc de orele mele, mă duc de formă, eu nu primesc nicio mărire de salariu pentru că nu merit. Și așa salariul pe care îl am s-ar putea să fie prea mare.

Moderator: Cine ar face această evaluare a profesorilor?

Mircea Miclea: Sigur, tot timpul sunt probleme, dar problemele se pot rezolva. Deci cum se face evaluarea profesorilor, luăm din nou exemplul cum se face evaluarea personalului din firmele private: este o evaluare de tip 360 de grade. Adică asta înseamnă că, unu – ai un instrument, niște scale de autoevaluare, pe care fiecare profesor le are. Domnul profesor, ia să vedem cum vă autoevaluați dumneavoastră pe entuziasmul cu care predați la clasă, pe claritatea conceptelor, pe aplicațiile pe care le aveți...

Moderator: Credeți că nu vor fi toate cu note mari acolo?

Mircea Miclea: Bineînțeles, e posibil să fie, dar atenție, aceasta este o evaluare: autoevaluare. Apoi îi pun la liceu pe elevi să te evalueze, la învățământul gimnazial și primar pe părinții elevilor să te evalueze, pentru că ei știu exact cum predai tu, se știe foarte clar cum credeai și ai o a doua evaluare. Pe aceleași dimensiuni, dar evaluarea din partea beneficiarilor.

Ai a treia evaluare din partea directorului școlii, care vine din când în când la tine la oră și spune „ia să vedem domn' profesor cum predați, nu vă anunț, vin și stau la dumneavoastră la oră și fac o evaluare. Cât de entuziasmat ați predat, câte aplicații ați avut, cât de clar a fost conceptul” și am făcut o evaluare.

Și avem o altă evaluare din partea colegilor tăi, care sunt de aceeași disciplină ca și tine, care sunt în cercul pedagogic, sau cercul metodic cum se numește, toți acei profesori de matematică din Turda, de exemplu, formează cercul metodic al profesorilor de matematică din oraș și este un peer review (n.r evaluare colegială). Și ce facem? Combinăm autoevaluare que valorile pe care ți le dau toți ceilalți și din combinarea lor rezultă o evaluare a dumneavoastră foarte riguroasă. Pentru că se ponderează, distorsiunile pe care l-aș avea dintr-o evaluare sunt contracarate de cealaltă evaluare. În final rezultă o evaluare mult mai obiectivă, dar asta se face deja.

Moderator: Din vorbele dumneavoastră rezultă niște concepte precum valori morale, onestitate profesională și academică...

Mircea Miclea: Vă spun de ce, pentru că studiile pe care le-am consultat și pe care le poate consulta oricine, arată că atunci când predai, calitatea predării este determinată de mai mulți factori. Unul este calitatea științifică a ceea ce predai, adică predai corect conceptele, teoriile, exercițiile pe care vrei să le predai. Nu prea am dubii în privința aceasta. Sunt sigur că profesorii sunt suficient de OK în

învățământul primar și gimnazial, din punct de vedere al conceptelor pe care le predau. Nu cred că fac mari greșeli științifice predate în teorema lui Pitagora.

Dar există și alte dimensiuni care sunt la fel de importante, de exemplu entuziasmul cu care predai. Și nu spun eu lucrul acesta. Eu o fundație care a făcut, cred că sute de studii, despre care sunt factorii esențiali care influențează învățarea elevilor. Și unul dintre ei este entuziasmul cu care profesorul predă. Dacă eu predau cu entuziasm o lecție, dumneavoastră veți învăța cu plăcere, pentru că sunteți contaminat de entuziasmul meu. Dar dacă eu predau cu lehamiseală o materie, o lecție, dumneavoastră nu o să învățați cu entuziasm, cum să învățați cu entuziasm ceea ce eu predau cu lehamiseală. Atunci când se predă o lecție, profesorul nu predă numai un conținut, predă o atitudine față de conținutul respectiv. Dacă eu sunt entuziasmat de lecția de fizică, dumneavoastră o să începeți să iubiți fizica. Dacă eu sunt lehamisit când predau aceeași lecție de fizică și mă tot plâng că nu am salariu, sau că nu știu ce mi s-a întâmplat dimineața, în trafic, atunci dumneavoastră nu o să mai aveți niciun fel de plăcere să învățați fizică.

Deci acestea sunt dimensiuni – ceea ce v-am spus – și apropo de entuziasm, de reguli etice, etc. sunt dimensiunile care au fost stabilite pe baza de studii că sunt un factor esențial în eficiența învățării din partea elevilor.

Predarea nu este un scop în sine, predare este un mijloc pentru a accelera învățarea. De aia predăm, ca să accelerăm învățarea a elevilor. Învățarea oricum poate să aibă loc, adică copiii pot să învețe și citind singuri, dar ritmul de învățare e lent. Unii care sunt supradotați vor învăța oricum, în orice condiții, foarte bine, dar la majoritatea nu. Și atunci predarea este un mijloc de a accelera învățarea, e un mijloc pentru un scop. Măsurăm eficiența mijlocului uitându-ne la cât de bine ne-am atins scopul. Dacă învățarea elevilor este slabă, înseamnă că predarea e proastă.

Așa că de-asta spun, revenim la întrebarea dumneavoastră, ar trebui făcută o evaluare a performanțelor didactice, v-am dat exemplul cum se poate face, în plus pot să compar un cadru didactic cu el însuși de la un an la altul. Să continui exemplul pe care l-am dat: ești învățător și vine evaluarea de la clasa a II-a și evaluezi copiii, cum sunt copiii pe care tu-i conduci? Ești la clasa a II-a B, care sunt performanțele lor la evaluarea de la clasa a II-a. Ai doi ani, domnul învățător, la dispoziție, până la evaluarea de la clasa a IV-a și acolo din nou se face evaluarea. Atunci eu, ca director de școală, ca inspector, noi ca părinți, putem să vedem „domnul învățător, ce-ați făcut dumneavoastră cu copiii, că la clasa a II-a iată ce performanțe aveau, la clasa a IV-a tot aceleași performanțele, deci n-ați făcut nimic, domnule profesor!”. Mă înțelegeți?

Adică nu vă compar pe dumneavoastră, care predați la școala de la periferie, cu un profesor care predă la școala din centru, unde să zicem copiii sunt mai ”selecționați”. Vă compar pe dumneavoastră cu dumneavoastră și atunci deveniți responsabil.

Performanța mediei clasei este determinată nu de meditațiile pe care le poate lua unul sau altul, performanța mediei clasei este determinată de calitatea prestației didactice a profesorilor care predau la clasa respectivă.” (Mihai Peticilă)

EDUPEDU.RO: Ludovic Orban: Trebuie să îi stimulăm pe profesorii care obțin rezultate mai ales în mediul rural și la periferie, unde e mult mai greu decât în Liceul Sfântul Sava sau în alte licee de vârf
Stimularea performanței pentru profesorii care obțin rezultate în școlile din mediul rural și de la periferia orașelor este abordată pentru prima dată de premierul Ludovic Orban. Acesta a declarat la conferința de lansare a politicilor publice realizate de OECD pentru proiectul România educată, finanțate de Comisia Europeană, că „trebuie să inițiem programe și să investim în formarea cadrelor didactice și, mai ales, să îi stimulăm pe aceia care obțin rezultate. Pentru că este mult mai greu să faci performanță în școli din mediul rural sau de la periferie, unde nu există neapărat o înclinație spre învățare și procesul educațional care să provină din familii, precum în Liceul Sf. Sava sau în alte licee de vârf.”

Premierul a vorbit despre nevoia de „investiții masive în proiecte și programe dedicate creșterii calității educației”. Deși în acest an Educația are doar 2,7% din PIB finanțare, fiind cel mai mic procent din ultimii 12 ani, Ludovic Orban a subliniat în discursul său de la Cotroceni nevoia de finanțare și a punctat faptul că ar trebui stimulați profesorii din mediul rural și cei de la periferia orașelor, care fac performanță cu elevii în școli în care e mult mai greu să obțină rezultate decât în liceele de vârf, dând exemplul Liceului Sfântul Sava.

Ludovic Orban: „România are nevoie de investiții masive în proiecte și programe dedicate creșterii calității educației. Fiecare elev are dreptul la educația care i se potrivește, care răspunde nevoilor și aspirațiilor lui. Fiecare copil are dreptul la o educație de calitate fie că învață la oraș sau la sat, în școli din urbanul mare, din urbanul mic sau în școli aflate la periferie. Pentru aceasta trebuie să inițiem programe și să investim în formarea cadrelor didactice și, mai ales, să îi stimulăm pe aceia care obțin rezultate. (minutul 7:50) Pentru că este mult mai greu să faci performanță în școli din mediul rural sau de la periferie, unde nu există neapărat o înclinație spre învățare și procesul educațional care să provină din familii, precum în Liceul Sf. Sava sau în alte licee de vârf.”

Grija pentru profesori trebuie să fie la fel de mare ca cea pentru copiii noștri. Investim în profesori pentru că ei sunt fundamentul școlii. Iar aici vorbim despre intervenții în formarea inițială și în formarea continuă și cred că este esențial să înțelegem că profesorii au nevoie de formare nu doar în disciplinele pe care le predau, ci și de formare pentru formarea de abilități socio-emoționale, astfel încât să poată răspunde cu succes diversității și nevoilor individuale ale elevilor.

Investiția în infrastructura educațională este absolut necesară. Școala cu spații deschise și prietenoase este spațiul în care profesorii dedicați sunt mentori și facilitatori pentru elevii lor. Investiția în infrastructură trebuie să însoțească măsurile care vizează creșterea calității în educație.

România de astăzi este aproape jumătate Românie rurală. Studiile recente arată că aproape jumătate din copiii României sunt în risc de sărăcie. De aceea fie nu vin la școală, fie abandonează școala timpuriu sau calitatea educației din școlile lor este precară. România are nevoie de intervenții prioritare în aceste comunități dezavantajate pentru a rupe cercul sărăciei, intervenții care să privească integrat fiecare caz în parte: pentru că educația nu este posibilă fără sănătate și sprijin social adecvat nevoilor copiilor”.

În prezent salariile cadrelor didactice sunt stabilite prin Legea 153/2017 și sunt nediferențiate în funcție de mediul în care se află școala, ori de performanța obținută de profesori cu elevii lor. Diferențierea salariilor se face doar în funcție de vechime, nivel de studii și grade profesionale.

Reamintim că la conferința de la Palatul Cotroceni, din cadrul proiectului România Educată, Directorul Departamentului pentru Educație al OECD, Andreas Schleicher a punctat faptul că „în România, tratați profesorii de liceu mult mai bine decât pe educatori și pe învățători, deși este mult mai ușor să te descurci cu elevii de la liceu. Educația timpurie este mult mai valoroasă”. Citiți aici discursul integral al lui Schleicher despre România.

Președintele Klaus Iohannis a vorbit despre „urgențele din educație”: introducerea unei specializări distincte pentru pregătirea cadrelor didactice și educația antepreșcolară. “Câteva urme de metodică și pedagogie și un nivel redus de practică nu pot substitui o educație direcționată strict către formarea profesorilor” (**Mihai Peticilă**)

NEWSWEEK.RO: MALPRAXIS EDUCAȚIONAL. Cine răspunde când un elev ia 4 la Bac

Abandonul și absenteismul școlar pot fi imputate profesorilor? Există vreo responsabilitate a profesorului atunci când 40% dintre elevi sunt analfabeți funcțional?

Sociologul Gelu Duminică și profesorul Cătălin Osiceanu încearcă să răspundă la întrebarea: este oportună introducerea „malpraxisului educațional” pentru cadrele didactice care au în grijă elevi cu asemenea contraperformanțe educaționale?

Din medicină, în școală

Termenul de malpraxis este folosit mai ales în domeniul medical. Este definit ca tratament incorect sau neglijent aplicat de un medic unui pacient, care îi produce acestuia din urmă prejudicii de orice natură, în relație cu gradul de afectare a capacității fizice și psihice, se arată în documentul intitulat „Pentru o extindere a conceptului de malpraxis la nivelul serviciilor educaționale” asumat de Asociația „Acceleratorul de Reforme în Educație”.

Tradus în cazul cadrelor didactice, Asociația definește malpraxisul educațional drept: „culpa cadrului didactic și/sau a instituției de învățământ, constatată în exercitarea atribuțiilor profesionale / instituționale, generatoare de prejudicii participantului la educație (de natura nedeținerii, de către acesta, a competențelor necesare continuării educației sau integrării sociale și profesionale), implicând răspunderea civilă a cadrului didactic, a furnizorului de educație sau a autorității administrației publice locale competente”.

Răspunderea profesorului poate fi chestionabilă doar dacă „beneficiarul (copil, elev, părinte) a îndeplinit obligațiile ce-i revin în privința activităților de învățare - de exemplu, de a participa, fără absențe nemotivate, la activitățile de învățare (inclusiv efectuând temele pentru acasă) și de evaluare. Și, de asemenea, numai dacă unitatea școlară, respectiv cadrul didactic, dispune de auxiliarele, echipamentele necesare derulării, în bune condiții și conform legii, a activităților de învățare”, se arată în documentul mai sus menționat.

Elevii vor da profesorii în judecată

„Am lansat documentul a doua zi după rezultatele PISA (unde elevii români au avut un comportament dezastruos n.red.) pentru a aduce în discuție responsabilitatea pe care sistemul o are față de situația din învățământ.

Am pornit de la cazuri cunoscute în care școli sau licee au promovabilitate zero, de ani de zile, și unde nu se ia nicio măsură, de la abuzurile din instituțiile de învățământ de care nimeni nu e vinovat.

Întrebarea – există o responsabilitate a sistemului în ceea ce privește actul educațional oferit?”, se întreabă Gelu Duminică.

Cum s-ar aplica malpraxisul educațional la un liceu unde niciun elev nu ia examenul de bacalaureat?

„Elevii și părinții ar trebui să dea în judecată școala pentru calitatea foarte slabă a sistemului educațional.

În condițiile în care școala a mințit patru ani dând elevilor note mari, poate și pentru menținerea normelor didactice. Elevii au fost trecuți prezenți, atunci când nu mergeau pe la cursuri.

„Știm că nu poți învăța de la un profesor care nu îți place. Dacă tratează elevul fără să fie atent, copilul nu va performa”- Gelu Duminică

Elevii au promovat pe nemerit din clasa a IX-a în clasa a XII-a, tolerați și, logic, ajung să pice bacalaureatul. Profesorul a mințit în evaluările sale spunând că elevul este de nota 8 când era de 2”, spune Gelu Duminică.

Malpraxisul s-ar putea aplica și în cazul abandonului școlar în anumite condiții. Atunci când se face din bullying sau dacă se dovedește existența abuzului emoțional venit din partea profesorului.

În momentul în care abandonul școlar e cauzat de migrație, spre exemplu, profesorul nu este în culpă.

Va exista o reticență a profesorilor?

„Mulți profesori ne-au zis că așa ceva nu se poate, că ei muncesc mult și părinții sunt de vină. Noi știm că nu poți învăța de la un profesor care nu îți place.

Dacă profesorul tratează elevul fără să fie atent la nevoile lui educaționale, copilul nu va performa.

Un copil care are o mamă bătută acasă, care suferă de foame, un copil care este înjurat pentru că este gras, ochelarișt, rom sau tocilar nu poate performa la fel ca ceilalți care vin dintr-o familie bună. Școala a uitat că are două funcțiuni: de pregătire educațională și de cetățenie.

Dacă nu tratezi elevul cu respect, nu poate performa educațional. Școala românească eșuează în ambele componente. Și, atunci, cine e de vină?”, arată sociologul.

Malpraxisul trebuie foarte bine reglementat. Corpul profesoral este cel care ar trebui să judece faptele respective, iar pentru asta trebuie să existe norme și reglementări clare.

Câteva situații de malpraxis educațional

Aceste situații apar în documentul mai sus menționat. Pentru cadrul didactic, dacă acesta nu folosește metodele, procedeele, echipamentele și auxiliarele necesare realizării activităților de învățare, stabilite în cadrul normativ, dacă le are la dispoziție (sau dacă le folosește inadecvat, din perspectiva practicii profesionale curente, sau imprudent).

Pentru unitatea de învățământ sau pentru altă instituție responsabilă (de exemplu, autoritatea competentă a administrației publice locale), atunci când aceasta nu pune la dispoziția cadrelor didactice auxiliarele, echipamentele sau materialele necesare. Pentru cadrul didactic și/sau pentru unitatea de învățământ, atunci când discriminează, în procesul educațional, anumiți elevi sau categorii de elevi (pe baza definițiilor legale).

Pentru cadrul didactic, atunci când rezultatele învățării (obținute la evaluări / examene naționale), nu sunt corespunzătoare, în condițiile în care acesta a avut la dispoziție toate auxiliarele, echipamentele și materialele necesare, copiii/elevii au frecventat regulat cursurile și au realizat activitățile solicitate, acestea din urmă fiind și evaluate (prin evaluarea curentă) ca respectând nivelurile minime (elevii au primit „nota de trecere”).

De exemplu, considerăm a fi o situație de malpraxis situația elevilor care, după 8 sau 9 ani de școală, în care nu au absentat mult, nu au rămas corigenți sau repetenți, au primit note de trecere (sau mai mari) la toate disciplinele, obțin, totuși, note sub 5 la Evaluarea Națională de la finele clasei a VIII-a. Pentru cadrul didactic, atunci când acesta nu realizează și/sau nu consemnează corespunzător participarea la activitățile de învățare și/sau rezultatele evaluării curente. Pentru cadrul didactic și pentru unitatea de învățământ, atunci când, cunoscând situațiile specifice ale unor copii/elevi – legate de situația familială, aptitudinile personale etc. – nu au inițiat nicio măsură de sprijin suplimentar și/sau nu au informat autoritatea competentă, care ar fi putut să-i acorde sprijinul necesar.

Pentru cadrele didactice și, în general, pentru personalul școlii, atunci când descurajează continuarea studiilor sau neprezentarea la evaluări și examene naționale. **(Petre Bădică)**

SPARKNEWS.RO: Consiliul Național al Elevilor cere „sprijinul Uniunii Europene pentru a rezolva dezastrul transportului pentru elevi pe plan național”

Consiliul Național al Elevilor anunță că, în cursul zilei de vineri, a transmis scrisori deschise grupurilor politice din Parlamentul European prin care le-au cerut să se alătore demersului prin care OUG 51/2019 să fie respinsă de parlamentarii din România, informează Agerpres. Potrivit unui comunicat de presă, Consiliul Național al Elevilor a sesizat Comisia Europeană pentru a interveni în rezolvarea problemei privind transportul pentru elevi pe plan național care se datorează OUG 51 – ordonanța care a eliminat transportul elevilor din sfera serviciilor de transport public.

„OBESU – the Organising Bureau of European School Students’ Unions, structura de reprezentare a elevilor la nivel european, a fost sesizată de Consiliul Național al Elevilor cu privire la problematica transportului pentru elevi la nivelul țării noastre. Reprezentanții elevilor la nivel european și-au arătat interesul pentru acest demers și susțin public respingerea parlamentară a OUG 51. (...) Vom pune presiune publică pe toți parlamentarii pentru ca aceștia să respingă proiectul legislativ care va anula orice posibilitate ca elevii să ajungă la școală, va face imposibilă școlarizarea tuturor categoriilor de elevi din România și va condiționa acest proces de situația lor socio-economică – ne punem încrederea în forul legislativ al țării pentru a alege în favoarea cetățenilor”, se arată în comunicat.

Comunicatul integral al Consiliului Național al Elevilor:

”Consiliul Național al Elevilor apelează la sprijinul Uniunii Europene pentru a rezolva dezastrul transportului pentru elevi pe plan național

Consiliul Național al Elevilor a transmis, în cursul zilei de ieri, scrisori deschise către grupurile parlamentare din Parlamentul European prin care au cerut să se alătore demersului prin care Ordonanța de urgență nr. 51/2019 să fie respinsă de parlamentarii din România. De asemenea, structura de reprezentare a tuturor elevilor din România a sesizat Comisia Europeană pentru a interveni în rezolvarea problemei privind transportul pentru elevi pe plan național care se datorează OUG 51 – ordonanța care a eliminat transportul elevilor din sfera serviciilor de transport public.

O dată cu aprobarea OUG 51/2019, transportul a fost eliminat din sfera serviciilor publice, fapt care oferă autonomie operatorilor de transport pentru a nu subvenționa transportul elevilor și elimină, astfel, orice obligație contractuală pentru ca aceștia să își asume măsurile necesare pentru a garanta transport echitabil pentru elevi. Această ordonanță de urgență este în contradicție cu un act normativ superior, anume Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului.

OBESU – the Organising Bureau of European School Students’ Unions, structura de reprezentare a elevilor la nivel european, a fost sesizată de Consiliul Național al Elevilor cu privire la problematica transportului pentru elevi la nivelul țării noastre. Reprezentanții elevilor la nivel european și-au arătat interesul pentru acest demers și susțin public respingerea parlamentară a OUG 51, printr-o scrisoare deschisă: <https://bit.ly/31gOLs4>

De asemenea, în perioada următoare, se vor canaliza toate eforturile rețelei de elevi reprezentanți din România pentru a pune presiune pe parlamentari, astfel încât aceștia să respingă OUG 51/2019 și să nu uite că votul lor trebuie să fie ghidat de valorificarea Educației ca prioritate națională. Vom pune presiune publică pe toți parlamentarii pentru ca aceștia să respingă proiectul legislativ care va anula orice posibilitate ca elevii să ajungă la școală, va face imposibilă școlarizarea tuturor

categoriilor de elevi din România și va condiționa acest proces de situația lor socio-economică – ne punem încrederea în forul legislativ al țării pentru a alege în favoarea cetățenilor.

”Toate grupurile parlamentare europene au fost informate cu privire la ceea ce se întâmplă în România la momentul actual – am cerut sprijin de la toate instituțiile europene pentru a pune presiune pe parlamentarii României. Aceștia trebuie să conștientizeze importanța votului lor – ei nu au fost aleși ca reprezentanți ai cetățenilor pentru a face jocurile operatorilor de transport, ci pentru a se asigura că statul lucrează pentru cetățeni. Și cum altfel ar putea statul să lucreze pentru cetățean dacă nu prin asigurarea educației incluzive și pentru garantarea accesului la educație, prin servicii sociale, pentru fiecare copil?”, a declarat Antonia-Laura PUP, președintele Consiliului Național al Elevilor.”

ROMÂNIA CURATĂ: Problema transportului elevilor ajunge pe masa Parlamentului European

Consiliul Național al Elevilor apelează la sprijinul Uniunii Europene pentru a rezolva dezastrul transportului pentru elevi pe plan național

Consiliul Național al Elevilor a transmis, în cursul zilei de ieri, scrisori deschise către grupurile parlamentare din Parlamentul European prin care au cerut să se alătore demersului prin care Ordonanța de urgență nr. 51/2019 să fie respinsă de parlamentarii din România. De asemenea, structura de reprezentare a tuturor elevilor din România a sesizat Comisia Europeană pentru a interveni în rezolvarea problemei privind transportul pentru elevi pe plan național care se datorează OUG 51 – ordonanța care a eliminat transportul elevilor din sfera serviciilor de transport public.

Odată cu aprobarea OUG 51/2019, transportul a fost eliminat din sfera serviciilor publice, fapt care oferă autonomie operatorilor de transport pentru a nu subvenționa transportul elevilor și elimină, astfel, orice obligație contractuală pentru ca aceștia să își asume măsurile necesare pentru a garanta transport echitabil pentru elevi. Această ordonanță de urgență este în contradicție cu un act normativ superior, anume Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului, arată comunicatul CNE.

OBESSU – the Organising Bureau of European School Students’ Unions, structura de reprezentare a elevilor la nivel european, a fost sesizată de Consiliul Național al Elevilor cu privire la problematica transportului pentru elevi la nivelul țării noastre. Reprezentanții elevilor la nivel european și-au arătat interesul pentru acest demers și susțin public respingerea parlamentară a OUG 51, printr-o scrisoare deschisă.

De asemenea, în perioada următoare, se vor canaliza toate eforturile rețelei de elevi reprezentanți din România pentru a pune presiune pe parlamentari, astfel încât aceștia să respingă OUG 51/2019 și să nu uite că votul lor trebuie să fie ghidat de valorificarea Educației ca prioritate națională. Aceștia au anunțat că vor pune presiune publică pe toți parlamentarii pentru ca aceștia să respingă proiectul legislativ care va anula orice posibilitate ca elevii să ajungă la școală, va face imposibilă școlarizarea tuturor categoriilor de elevi din România și va condiționa acest proces de situația lor socio-economică – ne punem încrederea în forul legislativ al țării pentru a alege în favoarea cetățenilor.

Toate grupurile parlamentare europene au fost informate cu privire la ceea ce se întâmplă în România la momentul actual – am cerut sprijin de la toate instituțiile europene pentru a pune presiune pe parlamentarii României. Aceștia trebuie să conștientizeze importanța votului lor – ei nu au fost aleși ca reprezentanți ai cetățenilor pentru a face jocurile operatorilor de transport, ci pentru a se asigura că statul lucrează pentru cetățeni. Și cum altfel ar putea statul să lucreze pentru cetățean dacă nu prin asigurarea educației incluzive și pentru garantarea accesului la educație, prin servicii sociale, pentru fiecare copil?, a declarat Antonia PUP, președintele Consiliului Național al Elevilor.

În paralel, pe masa Comisiei Europene există deja o analiză cu privire la posibila încălcare a Regulamentului 1370 privind serviciul public de transport după adoptarea OUG 51, ca urmare a adreselor Asociației Elevilor din Constanța. **(Cristian Ghingheș).**

TVR 1: Violența, una dintre problemele educației/

În școlile României, elevii și dascălii se simt vulnerabili și expuși pericolelor. Avem o lege care prevede paza și protecția în unitățile școlare, dar este încălcată fie din lipsă de bani, fie din nepăsare. Așa se

face că indivizi periculoși intră și amenință profesorii, așa cum s-a întâmplat zilele trecute la Iași, unde directoarea unei școli a fost amenințată de un părinte. Sunt mulți cei care cer măsuri urgente.

La școala din comuna Todirești, județul Iași, un părinte a intrat în clădire fără probleme și a amenințat-o pe directoare că îi ucide copiii. Unei alte profesoare i-a transmis că îi va distruge mașina, pe motiv că fiul său a fost lăsat repetent.

Polițiștii i-au făcut dosar penal bărbatului și l-au amendat cu 1.500 de lei. După acest caz șocant, sindicatele din educație cer schimbări radicale.

Simion Hăncescu, președinte FSLI: Școala a ajuns un maidan în care oricine face ce vrea. Cineva trebuie să urgenteze luarea unor măsuri.

Printre măsurile pe care autoritățile ar trebui să le ia se numără: adoptarea legii privind protecția cadrelor didactice, care acum se află în Senat după ce a trecut de Camera Deputaților, asigurarea pazei în școli și adoptarea normelor de aplicare a legii privind combaterea bullying-ului în școli.

Există din 2007 o lege care reglementează paza și protecția în școli, dar nu este respectată.

Liviu Lăcustă, președinte Uniunea Sindicatelor Libere din Învățământul Preuniversitar: Dacă ne referim la mediul rural credem că situația este foarte gravă. Putem intra aproape în orice școală fără niciun fel de problemă și mă întreb ce se va întâmpla dacă o anumită persoană dorește într-o școală și să facă cam ce dorește dumnealui.

Reprezentanții părinților susțin că prioritar este dialogul.

Gabriel Chicioareanu, secretar general Federația Națională a Asociațiilor de Părinți: Nu este normal ca un părinte să se ducă să aibă o violență față de un alt elev, să spunem, copilul lui sau față de un profesor. Este normal să mergem pe această încredere că totul se poate desfășura normal să nu mergem în cazuri extreme de supraprotecție.

Oficialii din Ministerul Educației au precizat pentru Știrile TVR că sunt în dezbatere publică normele privind combaterea bullying-ului. În câteva zile, la nivelul ministerului va fi format un grup de lucru pentru stabilirea incompatibilităților de ordin medical cu funcția de cadru didactic.

SPUTNIK: Părinți și profesori la ore. Cristache: „Nu cred că părinții ar refuza”

Președintele Federației Naționale a Asociațiilor de Părinți spune că ideea ca părinții să participe la ore împreună cu profesorii ar crea niște punți între părinți, cadre didactice și elevi, benefice tuturor.

Președintele Federației Naționale a Asociațiilor de Părinți – Învățământ Preuniversitar spune că o asemenea idee, din punctul său de vedere, nu este una rea, pentru că le-ar putea permite părinților să vadă că, într-adevăr, nu este ușor să fii profesor.

Iulian Cristache spune că a discutat cu foarte mulți profesori care sunt nemulțumiți de modul în care și părinții interacționează cu ei. Mai mult, sunt probleme și din partea părinților, și din partea profesorilor.

”Nu cred că ar fi rău ca acei părinți care își doresc ca o dată semestru sau o dată pe an – pentru că nu vor putea, majoritatea sunt la serviciu și de dimineață până seara nu au cum să vină – dar acolo unde se dorește... Nu cred că ar strica, astfel încât să vadă că nu este ușoară această meserie”, a declarat Iulian Cristache, în cadrul unui interviu acordat în exclusivitate Agenției de Presă Sputnik.

În opinia lui Iulian Cristache, o asemenea situație l-ar face pe părinte nu doar să vadă altfel lucrurile, ci și să interacționeze diferit cu copilul acasă, în așa fel încât să îl responsabilizeze suplimentar față de ceea ce a fost până în momentul respectiv.

Deschiderea, în schimb, nu trebuie să vină doar din partea părintelui, ci și a profesorului. Sursa interviuului a precizat că, poate, acest lucru ar fi realizabil și acum.

”Noi oricum ajutăm la activitățile care se fac în școală, în afară de banii cu care venim și cotizăm sunt acele târguri unde se strâng bani pentru niște campanii... Ajutăm. Nu cred că părinții ar refuza. Dar acum depinde și de timpul fiecăruia, depinde și de deschiderea pe care o ai de la profesor. Cred că am putea, din acest punct de vedere, să fim mai uniți și cred că s-ar crea niște punți între părinți, profesori și elevi”, a punctat Iulian Cristache. **(Georgiana Arsene)**

SPUTNIK: Profesorii cer interzicerea mobilelor la ore și anularea finanțării per elev

Profesorii din România cer ca telefoanele mobile să fie interzise la ore și să fie anulată finanțarea per elev: Iată doar două probleme care merită toată atenția pentru a înțelege lacunele din sistemul educațional atât din România, cât și din Republica Moldova.

Profesorii din România cer interzicerea telefoanelor mobile în timpul orelor, informează Ziarul de Iași. În Republica Moldova, aceste subiecte lipsesc practic din dezbaterile publice, însă adesea suntem martorii discuțiilor dintre pedagogi care bat alarma și cu siguranță își doresc și ei o schimbare calitativă în sistemul educațional.

Profesorii din România, împreună cu membrii sindicatelor din Iași, au discutat despre modul în care funcționează sistemul educațional din România și pe lângă o serie de elemente pozitive, aceștia au venit cu o serie de propuneri de măsuri care să optimizeze, corecteze sau să inoveze activitățile educative.

Dascălii solicită ca telefoanele mobile să nu fie permise în timpul orelor, ci să fie depozitate în locuri speciale. Cadrele didactice mai cer și să se renunțe la finanțarea actuală per elev. Studiul a fost prezentat pe pagina de facebook a USLIP Iași, dar și a altor organizații sindicale naționale.

În cadrul emisiunii "Sputnik Matinal", psihologul Cezara Dilevschi a explicat care sunt principalele motive pentru care copiii moderni nu pot învăța, nu au răbdare și cu greu suportă plictiseala.

„În primul rând, copiii petrec prea mult timp în fața ecranelor. Vă dați seama cu ce rapiditate se schimbă acolo imaginile, cât sunt de colorate, iar în comparație cu ele cât de plictisitoare sunt cartea și scrisul. În această situație, un copil suprastimulat cu ecrane și gadgeturi nu are interes pentru alte lucruri”, a explicat Cezara Dilevschi.

În prezent, mulți copii nu pot învăța, nu au răbdare și cu greu suportă plictiseala. Psihologul a remarcat principalele motive care au condus la aceste consecințe.

NEWSWEEK.RO: Profesorul nu este primul responsabil pentru problemele elevilor

Profesorul Cătălin Osiceanu spune că „malpraxisul educațional” e un termen prea dur pentru activitatea didactică, iar abandonul și absenteismul școlar nu pot fi imputate profesorilor.

„Faptul că educația, ca și sănătatea, este un serviciu public nu are nicio legătură cu subiectul adus în discuție.

«Tratamentul» pe care un profesor îl aplică unui elev nu este de natură chimică sau naturistă și în niciun caz profesorul nu are la îndemână varianta de a interveni cu bisturiul. Procesul instructiv-educativ este mult mai complex și nu poate fi măsurat doar prin performanța de a obține baremul minim admis la evaluările școlare.

Spre deosebire de un medic, profesorul trebuie să «îngrijească» în același timp, nu individual, un număr de aproximativ 30 de «pacienți» într-o oră, fiecare cu nevoi individuale, iar ora următoare alții, și apoi alții... Activitatea la clasă nu poate fi șablonardă. De multe ori profesorul trebuie să încline balanța în raportul educație – învățare, în favoarea unuia dintre termeni, în funcție de situația întâlnită la clasă, pierzându-se echilibrul. Aceste momente nu pot fi intuite pentru a fi marcate în proiectul didactic.

Din propunerea cu care veniți scăpați un aspect. Nu toate materiile școlare sunt parte a evaluării naționale, iar profesorii care le predau scapă de pericolul generat de malpraxisul educațional”, arată profesorul Osiceanu.

Necesitatea unui cod deontologic

„Profesorul nu poate fi pus în capul listei privind problemele din învățământ. Profesorul ca și elevul sunt creația sistemului în care activează. Aici e problema și de aici trebuie să vină schimbarea.

Se vorbește de segregare, abandon școlar, absenteism, discriminare, lipsa echipamentelor. Da, aceste probleme există în școala românească, dar fiecare în parte este arbitrată de alți factori, nu de neimplicarea profesorilor. De exemplu, componența colectivului unei clase se face de cele mai multe ori sub presiunea unor părinți influenți care ajung să amenințe directorul cu schimbarea sau cu retragerea în masă a elevilor lor de la acea unitate școlară.

Se fac uneori petiții cu tentă rasială care odată ajunse la inspectoratele școlare teritoriale, în loc să fie clasate pe motive evidente legale și juridice, generează controale și munți de hârtii cu note justificative. Vă imaginați că abandonul și absenteismul sunt imputabile tot profesorului? Vă asigur că nu! Știm cu toții că școala este administrată financiar de către Consiliile locale iar fondurile destinate achiziționării materialelor didactice trebuie să existe, trebuie să fie alocate, pentru că cerute, cu siguranță, sunt.

Ca parte a corpului profesoral, recunosc că apar uneori și nereguli de genul celor semnalate de dumneavoastră. Pentru asta ar trebui revizuite și aplicate regulamentele, codul de etică și, după părerea mea, ar trebui să existe și un cod deontologic.

«Malpraxisul educațional» e un termen prea dur pentru activitatea didactică și, din câte cunosc, am fi unici în cadrul sistemelor de educație internaționale”, a menționat profesorul de matematică pentru Newsweek România. **(Petre Bădică)**

REPUBLICA: Noi cu teoria, ei cu teoria pusă-n practică. Cum au croit olandezii școala pe nevoile tuturor elevilor, chiar și pe cele ale copiilor mai puțin înzestrați

Încerc să explic în articolul de față sistemul de învățământ din Olanda, comparativ cu cel din România.

Învățământul preșcolar s-a unit cu „școala de bază” (basisschool), care începe de la 4 ani și durează până la 12 ani, când urmează un test CITO (Institutul Central pentru Dezvoltarea Testelor). În urma testului CITO copiii și părinții primesc practic o orientare despre nivelul elevului și au un sprijin în alegerea următoarei forme de învățământ.

Din acest punct, ei pot alege pentru:

VMBO - Învățământul secundar pre-profesional care durează 3-4 ani;

HAVO - Învățământ secundar general superior care durează 4 ani;

VWO - Educație științifică pregătitoare - include gimnaziul, ateneul (elevi foarte dotați) pregătește elevii pentru studii la universitate.

Există și alte forme de învățământ (după VMBO și de la 16 ani):

MBO - Învățământul profesional secundar - care durează maximum 4 ani

Sau alte 2 forme ar fi:

BOL - Calea de învățare a formării profesionale - durează 3 ani (max. 4 ani)

BBL - Calea de învățare vocațională - durează 3 ani (max. 4 ani)

După ce s-au obținut diplomele de la una din formele de învățământ (HAVO, VWO, MBO) elevii se pot înscrie la învățământul superior.

În Olanda sunt două forme principale de învățământ superior:

HBO - Învățământ superior (la diverse facultăți) - durează în funcție de facultatea aleasă 4-5 ani;

WO - Educație științifică universitară - durează 4-6 ani (în afară de medicină).

Notă:

* ar trebui să enumăr probabil și școlile speciale pentru copii cu deficiențe sau dizabilități, însă lista ar deveni foarte stufoasă.

* există și alte forme de învățământ pentru seniori, dar nu mai într-un amănunte tehnice.

După cum vedeți, între sistemul de învățământ din Olanda și cel din România sunt foarte multe diferențe, în special în ceea ce privește posibilitățile de școlarizare a tuturor elevilor, indiferent de nivelul de inteligență, proveniență (mă refer aici la migranți) sau situație socială.

Ca o observație personală, pot spune că sistemul de învățământ românesc este foarte teoretic, pe când cel olandez este atât teoretic, cât și practic, chiar și în formele superioare de învățământ (universitar).

În Olanda există un sistem de a trece mai ușor mai departe dintr-un nivel în alt nivel superior (o treaptă superioară) de învățământ, bineînțeles că în urma unor teste și a unui interviu de admitere.

Un alt avantaj este existența numeroaselor locuri de practică/ stagiu al elevilor și studenților în firme particulare și chiar peste hotare în întreaga lume. Mai nou, există posibilități și în România prin bursele Erasmus de internaționalizare și internship.

O mare problema în România este faptul că o mulțime de tineri cu educație mai scăzută caută un loc de muncă în străinătate, unde sunt mai bine plătiți. Pleacă din țară și, prin urmare, forța de muncă se diminuează în fiecare an. Scade astfel și natalitatea și, implicit, forța de muncă viitoare. În Olanda și alte țări europene muncitorii sunt evident mult mai bine plătiți. România va pierde tineri atâta vreme cât sistemul de remunerare al muncitorilor va fi mai atractiv în străinătate, dar și atâta timp cât școala profesională nu va reuși să se adapteze pieței muncii interne.

Ca o notă pozitivă pentru România, cunoștințele generale sunt mult mai bine fixate în școala românească decât în multe școli din Europa. Cei care doresc să învețe și au dragoste de carte se vor situa mult peste nivelul mediu de cunoștințe generale. E drept că vorbesc pentru generația mea, care

a prins vremea „când se făcea școală” și încă 10-15 ani după ce am terminat eu studiile. Din ce mai citesc în presa din țară, aud că, între timp, și acest punct forte al școlii românești s-a mai estompat. **(Carmen Todită)**

ȘCOALA 9: Arta poate fi calea spre formarea unor copii creativi

Maria Nițulescu, 30 de ani, a învățat în Germania că libertatea e importantă pentru un profesor de artă care vrea să dezvolte creativitatea copiilor cu care lucrează.

Maria Nițulescu a început să meargă la clubul de artă încă de când era copil. În timp ce povestește despre libertatea de exprimare a copiilor cu care lucrează acum, în Berlin, își amintește de o întâmplare din școala primară, când, pentru că terminase exercițiile dintr-o lucrare de control la matematică, a început să deseneze pe spatele foii de hârtie. Învățătoarea ei de atunci s-a supărat și a acuzat-o de lipsă de respect.

Acum, la peste zece ani de când a început să țină cursuri de artă, crede că, mai mult decât orice, orele de artă ar trebui să le aducă elevilor încredere în ideile proprii, chiar dacă școala nu încurajează în mod normal creativitatea.

În prezent, Maria e freelancer în Berlin și predă la un club de artă organizat de British School of Berlin. A început să țină cursuri de artă de la 19 ani, iar la facultatea de artă din București a studiat pedagogia artelor. Deși ceilalți studenți erau speriați de orele de practică, pentru ea nu a fost nimic nou sau neobișnuit. În al doilea an de facultate a plecat la Milano cu o bursă Erasmus, iar de atunci a mai revenit în țară doar pentru a-și susține lucrarea de licență. S-a înscris la un program de master tot la Milano, apoi a venit în Berlin, în 2013. Inițial și-a găsit un job în comunicare, unde lucra doar la birou, dar și-a dat seama că nu asta își dorește. Și îi lipsea sistemul educațional, unde spune că „mi se pare că dai, dar și primești foarte mult. Simt că las ceva în urmă.”

“Cred că oricine ar trebui să aibă acces la educație artistică, ceea ce nu se întâmplă.”

A predat și într-un liceu de stat german, unde a făcut cursuri de pregătire pentru Bac cu elevii. În sistemul german nu există licee de artă, dar elevii pot alege curs opțional de artă și pot da Bacalaureatul la artă. Mariei nu i-a plăcut sistemul public din cauza birocrăției: avea de completat multe documente în germană, iar atunci când dădea lucrări, trebuia să justifice în fața directorului liceului baremul de notare. „Mă simțeam îngrădită, mi se părea că nu aveam libertate creativă, și nici elevii nu aveau suficientă libertate.”

La cursul de la British School însă, își poate organiza singură lecțiile și prioritățile. Iar cel mai important lucru la ora ei este ca elevii să-și poată exprima ideile. Grupele au copii de la 5 la 12 ani, iar asta le permite să învețe unii de la ceilalți. Ea îi poate ghida să-și găsească propriul limbaj și să-și canalizeze creativitatea mai ales prin pictură. Pentru Maria, creativitate nu se confundă neapărat cu originalitatea, ci înseamnă a culege informații vizuale, citite sau auzite, și a crea ceva nou din asta. De asta crede că e important ca elevii să aibă acces la artă, să meargă în muzee, dar nu să le arate modele la clasă, ca să nu le transmită ideea că „așa trebuie făcut”. Maria nu a simțit că are libertate pe când era în școală și s-a simțit de multe ori judecată, așa că scopul ei e să le dea elevilor încredere în ideile lor. Și și-ar dori să vadă mai des artiști care se implică în educație: „pentru că ar aduce o altă viziune în educație”.

Iohannis vrea echitate în învățământ și educație timpurie, dar nu vorbește despre infrastructura din educație și investițiile necesare în școli

● Șeful statului a lansat în dezbatere publică patru documente din proiectul „România educată”? despre cariera didactică, managementul școlar, echitatea și educația timpurie.

RAMONA CORNEA

PREȘEDINTELE Klaus Iohannis afirmă că lipsa educației este o amenințare pentru dezvoltarea țării și anunță lansarea în dezbatere publică a patru documente din proiectul „România educată” pe care le consideră cruciale pentru transformarea în bine a sistemului de învățământ din România. Cele patru domenii analizate în documente se referă la cariera didactică, managementul școlar, echitatea și educația timpurie.

În ceea ce privește implementarea echității în școli, Mihaela Nabăr, directorul național al Fundației World Vision România, crede că se poate realiza prin implicarea părinților și a comunităților locale în procesul de educație.

„Echitatea în școli se poate realiza prin implicarea părinților și a comunităților locale în procesul de educație, prin stimularea și motivarea elevilor pentru a obține rezultate bune, fără a genera o teamă excesivă de eșec și prin mobilizarea resurselor și sprijinirea calității profesorilor în școlile rurale sau din medii defavorizate - resurse suplimentare pentru școli și elevi, inclusiv atragerea profesorilor pentru a lucra în aceste zone”, spune Mihaela Nabăr.

În ceea ce privește analizarea carierei didactice, directorul național al Fundației World Vision România spune că presupune punerea în aplicare a unui nou sistem de formare inițială a cadrelor didactice, cu accent pe nevoia

de a oferi o bază mai solidă în ceea ce privește aptitudinile practice.

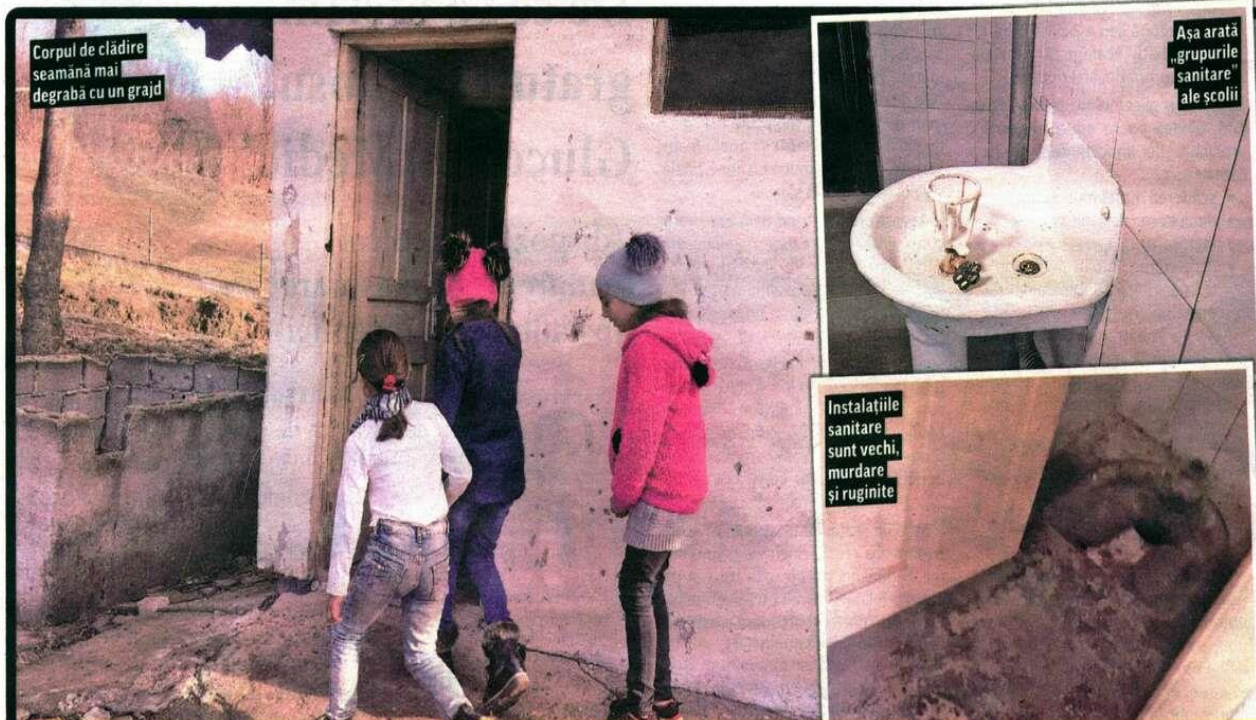
În conferința la care a anunțat lansarea în dezbatere publică a celor patru teme de discuție, Klaus Iohannis a făcut referire la rezultatele testelor PISA, publicate în urmă cu aproape două luni, care spun că România a scăzut în clasamentul realizat de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică de pe locul 48 în 2015 pe locul 47 în 2019.

Printre problemele din sistemul de învățământ din România, Iohannis a enumerat lipsa sectorului pentru educația profesională, educația antepreșcolară care este inexistentă sau grav subdimensionată în foarte multe localități din România, precum și lipsa sectorului educațional dedicat meseriilor cu nivel înalt de calificare.

Proiectul „România educată” nu vorbește însă despre starea infrastructurii din educație și necesarul de investiții pentru a aduce școlile din România la nivelul celor din celelalte țări membre ale Uniunii Europene. Abandonul școlar, supraaglomerarea claselor la școlile bune, dar și condițiile improprii de studiu sunt marile drame ale sistemului de învățământ, însă aceste subiecte sunt puțin atinse în proiectul Administrației Prezidențiale.

Proiectul „România educată” a fost coordonat de Administrația Prezidențială, iar cele patru documente lansate în dezbatere publică au fost realizate de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OECD).

CLICK: Nevoți să se țină de nas când merg la toaleta școlii

120 de copii de la Școala gimnazială Secu, din Dolj, au parte de condiții infecte la grupurile sanitare

Nevoți să se țină de nas când merg la toaleta școlii

Cei 120 de elevi ai unei școli dintr-o localitate doljeană trăiesc zilnic un coșmar atunci când sunt nevoiți să meargă la toaleta din curte, amplasată lângă „baza sportivă multifuncțională” a unității de învățământ. În așa-zisul grup sanitar „turcesc”, fără apă și lumină, mizeria este de nedescris.

Școala gimnazială Secu, județul Dolj. O localitate cu circa 1.000 de suflete. Printre localnici, 120 de copii care doresc să învețe. Zilnic, însă, elevii acestei școli sunt nevoiți să meargă la toaletele din curte, acolo unde imaginile sunt greu de descris. Până să ajungă la

„grupurile sanitare”, copiii merg prin noroi. Ajung la un corp de clădire ce pare dezafectat. Băieții intră pe o ușă, fetițele pe alta. Nu scrie nimic pe ușile de acces ce stau să cadă, dar copiii au învățat în ce parte a clădirii trebuie să meargă. Și intră cu mâna la nas pentru a nu

simți mirosul greu de suportat, scrie adevarul.ro. Toaletele au chiuvete, dar acestea nu au robinete. Nici nu ar avea rost, întrucât grupurile sanitare nu mai au apă. Conducta a fost distrusă prin 2008. Nici curent nu există la toaletă, iar firele electrice atârnă haotic în încăperi. Când ajung la WC-urile turcești, copiii abia își pot ține respirația. „Eu nu mă uit, că-mi vine să vomit. Nu am ce să fac,

Școala e veche de 60 de ani

trebuie să intru. Nu e frumos să faci pe undeva, pe afară”, spune un băiețel. „Nu avem apă să ne spălăm pe mâini, trebuie să fugim într-o altă clădire, lângă primărie, acolo avem și prosoape”, povestește și o fetiță de clasa a II-a.

La aceleași WC-uri mizerabile vin și cadrele didactice. „De ani de zile așteptăm și noi o schimbare, dar nu s-a făcut în privința toaletelor nimic până acum.

Nu prea ai cum să menții curată o astfel de locație. Înainte, a existat măcar apă la aceste WC-uri, dar de când s-a făcut terenul de sport nu mai avem”, povestește directorul școlii. Toaletele copiilor sunt la nici 100 de metri de Primăria din Secu. Edilul orașului ridică din umeri când este întrebat de problema copiilor. „Sunt primarul, da. Avem în vedere, sperăm să rezolvăm. Să știți că în multe școli este așa, nu numai la noi. De ce ați

venit, că e campanie? Știu situația. Nu am fost acolo. De ce să mă duc?”, a declarat Victor Dan, primarul comunei Secu. Școala gimnazială Secu are o vechime de peste 60 de ani. Clădirea unde învață copiii este și ea deteriorată, țâșnitoare și nu funcționează, apa la cele câteva chiuvete din școală abia curge, iar afară aleile sunt acoperite cu noroi. De altfel, în comuna Secu, pavele există doar în fața Primăriei.

Adina Drenga predă matematica la o școală din Bolton, un oraș din nord-vestul Angliei. A plecat din România în 2014, la vârsta de 39 de ani, cu toată familia, după 20 de ani de învățământ. Aici, a fost învățătoare. Acum, în doi ani, a reușit să-și găsească un post de profesor full time. Nu are în plan să se întoarcă, dar, dacă ar fi ministrul Educației, ar ști ce să schimbe pentru ca școala românească să fie „ca afară”.

MIHAELA BÎRZILĂ

Jurnalul: De ce ați plecat din România și de ce ați ales Marea Britanie?

Adina Drenga: Am plecat din România împreună cu soțul și cu cei doi copii când aveam 39 de ani. Am luat hotărârea după ce casa ne-a fost incendiată din neatenția vecinului, dauna fiind totală. Ne-am mutat în Anglia, după ce ne-am documentat cu privire la legislația în vigoare, drepturile și îndatoririle cetățenilor europeni, piața muncii, demersurile legale pentru închirierea unei locuințe și tot ceea ce presupune mutarea într-o altă țară. Am preferat Anglia deoarece și eu, și soțul vorbeam fluent engleza. Copiii se exprimau și ei cu ușurință în engleză și ne-am gândit că ne va fi ușor să ne integrăm.

Care a fost cel mai greu moment al adaptării și când ați simțit că nu mai vreți să vă întoarceți?

- Cel mai greu moment a fost când părinții soțului s-au îmbolnăvit și am avut de ales între a merge să îi vedem și a le trimite bani pentru medicamente și îngrijire. Fîind încă proaspăt ajunși, nu aveam cum să le facem pe amândouă, din punct de vedere material. Am ales pragmatice, de comun acord, să le trimitem bani pentru medicamente și îngrijire. Au murit amândoi fără să ne aibă altături pe niciunul, fiind vegheați la capătul de familie extinsă... Acestea sunt cele mai grele momente ale copilului.

Ce v-a oferit Marea Britanie și nu v-a oferit România?

- Marea Britanie mi-a oferit posibilitatea să îmi cresc copiii din salariul de profesor. Soțul meu a putut rămâne alături de copii să îi supravegheze și să îi ajute în procesul de integrare. Eu am fost liberă să îmi dezvolt cariera de profesor de matematică și să ajung la o treaptă înaltă de salarizare. Eu spun că Marea Britanie ne-a oferit o viață de familie normală și demnă, în care salariul ne-a ajuns să ne întreținem decent familia și să ne putem ajuta și părinții rămași în țară. E drept că ne-am orientat către o zonă unde chiria este mult mai mică, însă fiecare orășor are farmecul lui. Putem găsi și în orașul acesta industrii lucruri pînă-reși. De altfel, aici la Bolton, suntem foarte aproape de Manchester, un oraș foarte mare, primitor și cosmopolit.

Cum de diferit este învățământul românesc de cel britanic?

- Diferența principală dintre școala românească și cea din Marea Britanie este modul în care este administrată. Începând de la modul în care este concepută legislația, care pune în centrul ei siguranța copilului, și terminând cu felul cum este implementată în fiecare școală. Privit din exterior, regulamentul din școlile britanice pare extrem de rigid și neprietenos. Privit din interior, este evident că dezvoltă aptitudinile de inserție socială mult mai dezvoltate. Copiii învățați de părinții scoții să respecte regulile, să îi respecte pe ceilalți, să lucreze împreună, să se protejeze și să tolereze unul pe celălalt. Și au încredere în profesorii lor.

■ Brexitul, prin ochii unei românce care predă matematica

„Anglia mi-a oferit posibilitatea să îmi cresc copiii din salariul de profesor”

numărul de adulți dintr-o școală și accentul care se pune pe dezvoltarea personală a fiecărui copil, dincolo de cea academică. Copiii sunt împărțiți în grupe de nivel și se predă conform abilităților pe care le au. De exemplu, pentru clasa a 8-a, sunt folosite 3 programe școlare diferite, pe lângă cele individualizate pentru cei câțiva copii aflați la extremitățile (pe suprațată, fie cu întârzieri în dezvoltare).

Bugetul fiecărei școli este administrat de director. Relația angajat-angajator e foarte ușor reglementată printr-un contract individual de muncă. Profesorii sunt mult mai mobili și sunt în permanență în căutarea unei școli unde pot avansa în carieră.

Sistemul este meritocratic. Este o piață liberă în care mergem împreună să sârbătorim diverse evenimente. Nu există competiție între profesori. Doar colaborare. Cel care nu se integrează și devine o frână în calea celorlalți este ajutat să evolueze. Nimeni nu concepe să lucreze de unul singur aici, așa cum se întâmplă în România. Nimeni

Micile atenții pentru cadrele didactice sunt considerate nepotrivite în UK?

- Micile atenții pentru profesori sunt la ordinea zilei în UK. De la felicitări de mână, până la cutii de ciocolată, pizuri inscripționate etc. Condiția și să declarai orice

Micile atenții sunt la ordinea zilei în Marea Britanie. Doar că cele peste 10 lire trebuie declarate.

cadou mai scump de 10 lire primii. Ne facem cadourii și între noi în cancelaria din Anglia. E impresionant și reconfortant să herzi astfel. Iar copiii le este exemplul.

E adevărată teoria că elevii români sînt mai multe decât copiii de vîrstă lor din străinătate?

- Copiii sunt peste tot la fel. Aceași dorință de a învăța, același frământări interioare, același provocări ale vârstei. Aici, se ținote foarte mult de nevoile individuale ale fiecărui. Este falsă ideea că știu mai multe copiii români față de cei englezi.

în Marea Britanie ■ Impresionanta organizare a școlilor

Copiii de aici au mai multe oportunități, iar cei care își doresc să învețe au toate pîrgurile necesare. Specializarea pe domenii academice, însă, se face aici de la 16 ani,

Copiii sunt mult mai mobili și sunt în permanență în căutarea unei școli unde pot avansa în carieră. Sistemul este pur meritocratic. Este o piață a muncii liberă, în care nu intervine statul decât pentru a se asigura că sînt îndeplinite condițiile legale de muncă: salarizare, siguranță în muncă...

cînd copiii își aleg trei materii pe care le aprofundează pentru a merge la facultate, dacă asta își doresc, sau încep să învețe o meserie, dacă vor un alt parcurs educațional. Copiii care se pregătesc pentru facultate sînt foarte performanți pe domeniile alese, la fel ca orice copil din lume care se dedică învățării și cunoașterii academice. Învățarea, pe tot parcursul vieții, are o mare valoare aici. Schimbarea carierei de două, trei ori pe parcursul vieții profesionale e foarte des întâlnită în rândul britanicilor. Flexibilitatea e cîvîntul cheie. Sistemul e foarte flexibil aici comparativ cu cel din România.

Copiii învățați de pe băncile școlii să respecte regulile, să lucreze împreună, să se protejeze și să tolereze unul pe celălalt. Și au încredere în profesorii lor.

Ce ar trebui schimbat la sistemul de educație din România? Dacă ați fi ministrul Educației, ce măsuri urgente ați implementa?

- Dacă aș fi ministrul Educației, aș liberaliza piața muncii în Educație și aș legaliza regulamentul homeschoolingului, așa reduce în discuție regulamentul școlii care stabilizează unor copii obligații, responsabilități și consecințe pentru neîndeplinirea lor, atât în ceea ce îi privește pe elevi, cât și pe profesori. Aș pune înapoi în mâinile directorilor de școală răspunderea pentru administrarea școlii - cu toate resursele ei - și cele materiale, și cele umane.

Cine pune frînă reformării învățămîntului? Motivele?

- Copiii sunt împărțiți în grupe de nivel și se predă conform abilităților pe care le au.

dele învechite de predare, materia stufoasă, programa prea încălcată, îndoparea elevului cu informații care nu îi folosesc la nimic, neadaptarea la piața muncii?

- Frîna principală în dezvoltarea educației e frica de viitor. Dar asta e tipică țărilor sărace, unde lupta pentru supraviețuire este acerbă. Conștiința superioară și moralitatea sînt sacrificate pe altarul satisfacerii nevoilor fundamentale. Cu alte cuvinte, și în Educație, și în orice alt domeniu, se duce lupta pentru supraviețuire. E „care pe care”.

Ce v-a determinat să vă întoarceți în România? Ce ar trebui să se schimbe aici?

- Suft în acel moment al vieții profesionale și profesionale în care o întoarcere ne-ar da foarte tare peste cap toate planurile. Decăndată, am depășit aceste bariere și am câștigat încrederea unui director care m-a angajat în școala lui pentru a predă full time matematica. Nu a fost ușor, dar am reușit.

Ce v-a determinat să vă întoarceți în România? Ce ar trebui să se schimbe aici?

- Suft în acel moment al vieții profesionale și profesionale în care o întoarcere ne-ar da foarte tare peste cap toate planurile. Decăndată, am depășit aceste bariere și am câștigat încrederea unui director care m-a angajat în școala lui pentru a predă full time matematica. Nu a fost ușor, dar am reușit.

Cum credeți că se va schimba viața dumeavoastră după Brexit?

- Nu e greu, mai ales dacă știți limba. Sistemul e foarte bine gândit și le dă posibilitatea tuturor, indiferent de naționalitate, cultură, religie, să își găsească un rost atât timp cît nu încalcă legea. Sînt conșvins, însă, că sînt mulți români care, din cauza necunoașterii limbii, s-au lovit de foarte multe grîuții.

E greu să fiți român în UK?

- Nu e greu, mai ales dacă știți limba. Sistemul e foarte bine gândit și le dă posibilitatea tuturor, indiferent de naționalitate, cultură, religie, să își găsească un rost atât timp cît nu încalcă legea. Sînt conșvins, însă, că sînt mulți români care, din cauza necunoașterii limbii, s-au lovit de foarte multe grîuții.

A fost vreun moment în care v-ați simțit discriminați?

- Nu m-am simțit niciodată discriminat ca român în Marea Britanie. Dimpotrivă. A trebuit, însă, să muncesc mai mult decît un nativ, din cauza barierei de limbă. Mai ales în meseria mea, angajatorii tind să aibă mai puțin încredere în abilitățile profesionale ale unui cadru didactic care nu vorbește ca un nativ. Am depășit aceste bariere și am câștigat încrederea unui director care m-a angajat în școala lui pentru a predă full time matematica. Nu a fost ușor, dar am reușit.

Cum credeți că se va schimba viața dumeavoastră după Brexit?

- Nu e greu, mai ales dacă știți limba. Sistemul e foarte bine gândit și le dă posibilitatea tuturor, indiferent de naționalitate, cultură, religie, să își găsească un rost atât timp cît nu încalcă legea. Sînt conșvins, însă, că sînt mulți români care, din cauza necunoașterii limbii, s-au lovit de foarte multe grîuții.

Ar trebui să se schimbe ceva în România? Ce ar trebui să se schimbe aici?

- Suft în acel moment al vieții profesionale și profesionale în care o întoarcere ne-ar da foarte tare peste cap toate planurile. Decăndată, am depășit aceste bariere și am câștigat încrederea unui director care m-a angajat în școala lui pentru a predă full time matematica. Nu a fost ușor, dar am reușit.

Cum credeți că se va schimba viața dumeavoastră după Brexit?

- Nu e greu, mai ales dacă știți limba. Sistemul e foarte bine gândit și le dă posibilitatea tuturor, indiferent de naționalitate, cultură, religie, să își găsească un rost atât timp cît nu încalcă legea. Sînt conșvins, însă, că sînt mulți români care, din cauza necunoașterii limbii, s-au lovit de foarte multe grîuții.

Cum credeți că se va schimba viața dumeavoastră după Brexit?

- Nu e greu, mai ales dacă știți limba. Sistemul e foarte bine gândit și le dă posibilitatea tuturor, indiferent de naționalitate, cultură, religie, să își găsească un rost atât timp cît nu încalcă legea. Sînt conșvins, însă, că sînt mulți români care, din cauza necunoașterii limbii, s-au lovit de foarte multe grîuții.

Cum credeți că se va schimba viața dumeavoastră după Brexit?

- Nu e greu, mai ales dacă știți limba. Sistemul e foarte bine gândit și le dă posibilitatea tuturor, indiferent de naționalitate, cultură, religie, să își găsească un rost atât timp cît nu încalcă legea. Sînt conșvins, însă, că sînt mulți români care, din cauza necunoașterii limbii, s-au lovit de foarte multe grîuții.

Cum credeți că se va schimba viața dumeavoastră după Brexit?

- Nu e greu, mai ales dacă știți limba. Sistemul e foarte bine gândit și le dă posibilitatea tuturor, indiferent de naționalitate, cultură, religie, să își găsească un rost atât timp cît nu încalcă legea. Sînt conșvins, însă, că sînt mulți români care, din cauza necunoașterii limbii, s-au lovit de foarte multe grîuții.

Cum credeți că se va schimba viața dumeavoastră după Brexit?

- Nu e greu, mai ales dacă știți limba. Sistemul e foarte bine gândit și le dă posibilitatea tuturor, indiferent de naționalitate, cultură, religie, să își găsească un rost atât timp cît nu încalcă legea. Sînt conșvins, însă, că sînt mulți români care, din cauza necunoașterii limbii, s-au lovit de foarte multe grîuții.

Cum credeți că se va schimba viața dumeavoastră după Brexit?

- Nu e greu, mai ales dacă știți limba. Sistemul e foarte bine gândit și le dă posibilitatea tuturor, indiferent de naționalitate, cultură, religie, să își găsească un rost atât timp cît nu încalcă legea. Sînt conșvins, însă, că sînt mulți români care, din cauza necunoașterii limbii, s-au lovit de foarte multe grîuții.

Cum credeți că se va schimba viața dumeavoastră după Brexit?

- Nu e greu, mai ales dacă știți limba. Sistemul e foarte bine gândit și le dă posibilitatea tuturor, indiferent de naționalitate, cultură, religie, să își găsească un rost atât timp cît nu încalcă legea. Sînt conșvins, însă, că sînt mulți români care, din cauza necunoașterii limbii, s-au lovit de foarte multe grîuții.

Cum credeți că se va schimba viața dumeavoastră după Brexit?

- Nu e greu, mai ales dacă știți limba. Sistemul e foarte bine gândit și le dă posibilitatea tuturor, indiferent de naționalitate, cultură, religie, să își găsească un rost atât timp cît nu încalcă legea. Sînt conșvins, însă, că sînt mulți români care, din cauza necunoașterii limbii, s-au lovit de foarte multe grîuții.

Cum credeți că se va schimba viața dumeavoastră după Brexit?

- Nu e greu, mai ales dacă știți limba. Sistemul e foarte bine gândit și le dă posibilitatea tuturor, indiferent de naționalitate, cultură, religie, să își găsească un rost atât timp cît nu încalcă legea. Sînt conșvins, însă, că sînt mulți români care, din cauza necunoașterii limbii, s-au lovit de foarte multe grîuții.

Cum credeți că se va schimba viața dumeavoastră după Brexit?

- Nu e greu, mai ales dacă știți limba. Sistemul e foarte bine gândit și le dă posibilitatea tuturor, indiferent de naționalitate, cultură, religie, să își găsească un rost atât timp cît nu încalcă legea. Sînt conșvins, însă, că sînt mulți români care, din cauza necunoașterii limbii, s-au lovit de foarte multe grîuții.

Cum credeți că se va schimba viața dumeavoastră după Brexit?

- Nu e greu, mai ales dacă știți limba. Sistemul e foarte bine gândit și le dă posibilitatea tuturor, indiferent de naționalitate, cultură, religie, să își găsească un rost atât timp cît nu încalcă legea. Sînt conșvins, însă, că sînt mulți români care, din cauza necunoașterii limbii, s-au lovit de foarte multe grîuții.